1893 — 1973
80 років
Службі Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXX. Ч. 189. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 12-го ЖОВТНЯ 1973 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK FRIDAY, OCTOBER 12, 1973 No. 189. VOL. LXXX.

СПІРО Т. ЕҐНЮ ЗРЕЗИҐНУВАВ З ВІЦЕПРЕЗИДЕНТА ЗСА

Вашингтон. — У середу, 10-го жовтня, Спіро Т. Еґню зрезиґнував з посту віцепрезидента ЗСА, погодився не оспорювати обвинувачення в тому, що не заплатив податків і одержав присуд трьох років випробування (пробації) та грошової кари у висоті 10,000 долярів. Резиґнація Еґню та його постанова не оспорювати обвинувачення у не плаченні податків закінчать слідство, яке переводила велика лава присяжних у Валтиморі, а також правдоподібно покладуть кінець політичній кар'єрі Еґню. Президент Ніксон вже почав розшукувати наступника Еґню на пості віцепрезидента ЗСА.

Спіро Еґню передав свою офіційну заяву резиґнації на руки державного секретаря Генрі Кіссінджера кілька хвилин після 2-ої години по полудні. Така процедура передбачена Законом Наступництва з 1792-го року. Кілька хвилин після цього Еґню вже стояв перед суддею Волтером Гоффманом у балтиморському суді й заявив, що не буде оспорювати обвинувачення, що в 1967-му році він не заплатив податку за 29,500 долярів приходу. В тому році Еґню був губернатором стейту Мериленд. Суддя Гоффман засудив Еґню на три роки пробації та наклав грошову кару у висоті 10,000 долярів. Суддя також заявив, що він засудив би Еґню на термін ув'язнення, але генеральний прокуратор Елліот Річардсон інтервеніював в цій справі, заявляючи, що в цім випадку „поблажливість є оправдана".

У своїй судовій заяві Еґню заперечив всі інші обвинувачення проти нього, крім обвинувачення щодо податків. Він заявив, що постановив зрезиґнувати, бо продовження судової розправи, яка тривала б місяці, або й роки, не вийшло б на користь країни. Спіро Еґню був обвинувачений в одержанні хабарів від інженерних фірм в заміну за контракти. Ці хабарі він мав нібито одержувати, коли занимав пости головного екзекутивного урядовця балтиморського повіту, губернатора Мериленду та віцепрезидента ЗСА.

Хоч Еґню продовжував заперечувати всі обвинувачення, крім за податки, то генеральний прокуратор Річардсон заявив, що Департамент справедливости зібрав проти Еґню докази, за якими він мав від 1967-го до кінця 1972-го року одержати понад 100.000 долярів у хабарах. Ці докази, хоч заперечені колишнім Віцепрезидентом, залишаться напостійно частиною документації цієї справи. На це мусіли погодитися адвокати Еґню, як також мусіли погодитися на резиґнацію Віцепрезидента та на відмову від оспорювання обвинувачення щодо податків. В заміну за це Департамент справедливости обіцяв не покликати Еґню до відповідальности за здогадні проступки.

Про свої пляни резиґнації Еґню говорив з президентом Ніксоном у вівторок, 9-го жовтня, а крім того повідомив Президента листовно. Президент Ніксон відписав до Еґню, що приймає його резиґнацію „з глибоким почуттям особистої втрати" та хвалив його патріотизм і відданість.

Резиґнація Еґню з посту віцепрезидента заставила президента Ніксона пошукувати за наслідником. За постановами 25-го Додатку до Конституції, Президент ЗСА може назначити наступника. але він мусить бути затверджений більшістю членів Сенату та Палати Репрезентантів. Для президента Ніксона це може створити проблеми, бо в обох Палатах Конґресу Демократична партія має більшість. Велике число демократичних політичних діячів заявило, що президент Ніксон повинен назначити на пост віцепрезидента людину, яка в 1976-му році не була б кандидатом на пост президента ЗСА. Натомість республіканські політичні діячі хотіли б, щоб президент Ніксон назначив на пост віцепрезидента сильного кандидата, наприклад, Джона Конналі, Нелсона Рокефеллера, Беррі Голдвотера, або Ронална Ріґена. Ці особи мали б вигляди здобути номінацію Республіканської партії в 1976-му році. До часу призначення нового віцепрезидента ЗСА, наступним в черзі на пост Президента, у випадку смерти президента Ніксона, є тепер спікер Палати Репрезентантів Карл Алберт, демократ із Оклагоми.



Спіро Еґню

УКРАЇНУ ОГРАБЛЕНО НА МІЛЬЯРД ПУДІВ ЗЕРНА

Москва. — Газета „Правда" з 9 жовтня опублікувала під великим, бо аж восьмишпальтовим наголовком на першій сторінці: „Є український мільярд!" інформацію про „трудову перемогу хліборобів", мовляв, „колгоспи і радгоспи України успішно виконали соціялістичні зобов'язання щодо продажу державі мільярда пудів зерна". В газеті поміщене привітання від Центрального комітету КПСС, Президії Верховної ради СССР та Ради міністрів СССР Центральному комітетові компартії України, Президії Верховної ради УССР та Раді міністрів УССР, в якому написано, що КПСС і уряд „сердечно поздоровляють колгоспників, робітників радгоспів, спеціялістів сільського господарства й учених, робітників сільськогосподарських органів, заготовельних і транспортових організацій, трудящих міст і робітничих селищ України, всіх, хто активно приймав участь у боротьбі за хліб, з великою трудовою перемогою — виконанням соціялістичного зобов'язання щодо продажу державі мільярда пудів зерна". У цьому ж „поздоровленні" висловлюється переконання, що на черговий рік українські селяни і робітники візьмуть на себе ще більші зобов'язання і ще більше хліба „продадуть державі". Такий же заклик до українських селян і робітників поміщений у редакційній статті „Правди" з 9 жовтня.

Велика подія в Чикаґо цієї неділі: урочистість входу в новий храм

Чикаґо. — Цієї неділі, 14 жовтня, у свято Покрови Пресвятої Богородиці, місцева українська католицька парафія св. Володимира і Ольги матиме врочистість входу в новозбудований храм. Парафія свв. Володимира й Ольги була встановлена п'ять років тому, придержуючись старого календаря, і досі для своїх відправ користала з гостинности українського православного собору св. Володимира, в якому і почнеться врочистість цієї неділі відправою благодарственного Молебня о год. 8-ій ранку. Від год. 9 до 10-ої рано відбудеться процесійний похід з цього собору до новозбудованого храму, де відбудеться обряд входу та буде відправлена Свята Літургія о год. 10-ій рано. О год. 12:30 вполудне в авдиторії Собору відбудеться Бенкет Подяки. Нова парафія була створена з благословення української католицької Ієрархії й угольний камінь нового храму поблагословив Первоієрарх УК-Церкви, її Верховний Архиєпископ Блаженніший Йосиф Сліпий. Недільні торжества були попереджені рядом імпрез протягом тижня.

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

ДЛЯ „КЕЙП КЕННЕДІ" ПРИВЕРНЕНО ПОПЕРЕДНЮ НАЗВУ

Рада для Географічних Назв привернула для місцевості Кейп Кеннеді, Флорида, попередню назву Кейп Канаверал. Після вбиття президента Джона Кеннеді в 1963-му році, назва місцевости була змінена з Канаверал на Кеннеді, але велике число мешканців цієї околиці відразу виказали своє незадоволення зі зміни. Після 10-ох років, місцевості привернено попередню назву Кейп Канаверал. Але космічний центр, який находиться в цій місцевості, буде далі називатися Космічним Центром ім. Джона Ф. Кеннеді.

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН ЗАКЛИКАЄ ЗАОЩАДЖУВАТИ ПАЛЬНЕ

У вівторок, 9-го жовтня, президент Ніксон звернувся із закликом до власників хат, щоб цієї зими вони наставляли термостати на чотири градуси нижче й в такий спосіб допомогли в заощаджуванні пального. Білий Дім також радив американцям більше ходити пішком і їздити роверами, а менше вживати автомобілі, які зуживають дуже багато бензини.

ДЖОРДЖ МІНІ ЗАКЛИКАЄ УРЯД ЗАКІНЧИТИ КОНТРОЛЮ НАД ЦІНАМИ ТА ПЛАТНЯМИ

У вівторок, 9-го жовтня, Джордж Міні, президент Американської Федерації Праці — Конґрес Індустріяльних Організацій, натаврував президента Ніксона за погіршення економічних проблем країни та закликав уряд негайно закінчити всі контролі над цінами й платнями. Ліквідація контролі сказав Міні, спочатку спричинила б деякі проблеми, але на довшу мету „частинно привернула б самовпевненність американського народу".

КОНЦЕРТ УКРАЇНСЬКИХ ПІСЕНЬ

Ню Йорк. — Заходом Калини Чічки-Андрієнко, New York Singing Teachers' Association влаштовує концерт пісень українських композиторів у виконанні співачки Ганни Шерей, меццо-сопрано, і Калини Чічки-Андрієнко, фортепіяновий супровід. Концерт відбудеться у вівторок, 16 жовтня, о год. 8:45 веч. у залі Christ Church при 211 West 71st Street (на захід від Бродвею). Доїзд підземкою IRT 7th Ave. Line до 72-ої вулиці. Після концерту — гутірка за чаєм. Вступ вільний.

НА НЕГАЙНУ ПОТРЕБУ УККА ДОСІ ВПЛИНУЛО $29,418, ДЛЯ ДОСЯГНЕННЯ ЗБІРКОВОЇ МЕТИ ЩЕ ПОТРІБНО $20,582

Ню Йорк. — З канцелярії Українського Конґресового Комітету інформують, що в дотеперішній одномісячній акції збірки негайно потрібних 50,000 долярів на продовження заходів в обороні нехтованих комуно-московським режимом людських прав в Україні та виконання зобов'язань УККА відносно Другого Світового Конгресу Вільних Українців, досі вплинуло до каси УККА $29,418.00, отже для досягнення 50-тисячної мети ще потрібно $20,582.00. На дотеперішні вплививи склались пожертви від 120 організацій та 1,180 осіб. За три дні цього тижня, до середи 10-го жовтня, вплинуло до каси УККА $5,600.00. Дотеперішній перебіг збіркової кампанії дає оправдані надії, що 50-тисячна мета буде досягнена.

Лігай-Веллійська союзова громада відзначила 80-тиріччя „Свободи"

Аллентавн. — Минулої суботи, 6 жовтня, тут заходом Відділів УНСоюзу Лігай - Веллійської Округи відзначено святочним вечором 80-річчя „Свободи" і 40-річчя її англомовного „Українського Тижневика". Вечір, який відбувся в залі св. Франсіса розпочато співом національних гимнів Америки і України, які відспівала пані Маріянна Сухенко. З черги голова Округи, головна радна пані Анги, гол. радна Анна Гарас з'ясувала ціль свята та представила майстра церемонії цього вечора, голову сусідньої Філядельфійської Округи головного радного і асистента керівника організаційного відділу Степана Гавриша. У дальшій програмі дві молоді сестри з Брістолю, Галя і Лідія Петрик, — учениці української танцювальної школи пані Зої Гравур, відтанцювали три танки, а колишня краля Союзівки пані Маріянна Сухенко, при акомпаніяменті сестри Ліди Сухенко, відспівала шість пісень. Відтак 12-літній учень з Аллентавну Стефан Чаплинський, при акомпаніяменті сестри Ірки Чаплинської, відспівав гарним ліричним голосом рівнож 6 пісень. Всіх виконавців, танцюристок і солістів присутні нагородили рясними оплесками. Ірку Чаплинську 18 серпня під час Союзового Фестивалю в Лейквуд Парку під час вибору „Кралі Пенсильвенії" обрано першою дружкою — і так її представив С. Гавриш.

Головним промовцем під час святочного вечора був головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір. Він насвітлив багатобічну працю „Свободи" на протязі 80 років та „Українського Тижневика" на протязі 40 років. Голова Округи пані Анна Гарас представила гостей: о. протоієрея Василя Чикалюка, пароха У П Ц еркви Пресвятої Богородиці в Аллентавні, головного предсідника УНС Йосипа Лисогора з дружиною Марією, голову Вілкіс - Берської Союзової Округи мґра Романа Дякова з дружиною, представника Нюаркської Союзової Округи Людвика Мигаля і почесного голову Лігай-Веллійської Округи Михайла Колодруба. Опісля п.п. Йосип Лисогір і С. Гавриш спільно вручили почесні грамоти заслуженим піонерам, — довголітнім відданим союзовим працівникам: Параскевії Лабі і Мелянії Худобі (151 Відділ), Теодорі Демчук і Юлії Тхорик (318 Відділ), Василеві Боднарському (137 Відділ), Катерині Явній (47 Відділ) і Дмитрові Рудакевичеві (147 Відділ). Срібну і золоту відзнаку вручили пп. Лисогір і Гавриш голові Округи пані Анні Гарас за здобуття в ювілейному році „Свободи" 35 нових членів. Срібною відзнакою нагороджено Івана Ганича за здобуття 13 членів до 147 Відділу.

По закінченню мистецької частини вечора відбулися вечерниці.

СССР відмовляється повернути Японії її острови

Москва. — Японський прем'єр-міністер Какуеї Танака, покидаючи 10 жовтня Москву, висловив розчарування непогодженням Москви щодо устійнення умов мирного договору між СССР та Японією, яким закінчено б формально воєнний стан між цими державами з часу Другої світової війни. Головна трудність лежить в тому, що СССР відмовляється віддати Японії загарбані у війні чотири японські острови. Знову ж Японія узалежнює підписання мирного договору від звороту цих островів. Японський прем'єр-міністер Танака заявив, що небажання Москви повернути Японії належні їй острови матиме неґативний вплив на розвиток дальших відносин між СССР і Японією. З опублікованого спільного японсько-совєтського комунікату важко устійнити, чи між Японією і СССР дійшло до якогось порозуміння у питаннях торгівлі та японських кредитів для СССР. Обидві сторони погодилися, що у дальших переговорах можуть приймати також участь ЗСА, які зі свого боку заінтересовані у питанні експлуатації совєтських народних багатств на Сибірі.

Канадський прем'єр-міністер прибув до Китаю

Пекін. — Сюди прибув 10 жовтня з офіційною візитою канадський премєр - міністер П'єр Трудо з метою відбути розмови з представниками китайського комуністичного уряду щодо торгівлі, культурного та наукового обміну, а також поширення дипломатичних і консульських зв'язків. Канадському прем'єр - міністрові китайський уряд влаштував „тепле" привітання. На аеропорт прибув китайський прем'єр - міністрові Чжоу Ень-лай, який у своїй привітальній промові підкреслив, що Канада була першою північноамериканською державою, яка „встановила з нами дипломатичні зв'язки". Канадські чинники інформують, що в пляні є підписання кількох загальних угод, тексти яких були обговорювані вже раніше.

Цієї неділі у Філядельфії буде Ювілейний Бенкет у 80-річчя „Свободи"

Філядельфія. — До цілого ряду громад, які в цьому році відповідними імпрезами відзначили 80-річчя безперервної появи щоденника „Свобода" долучиться в найближчу неділю, 14-го жовтня, велика Українська Громада Філядельфії, влаштовуючи з цієї ж нагоди Ювілейний Бенкет з відповідною програмою. Бенкет влаштовує Окружний Комітет Відділів Українського Народного Союзу і він відбудеться в залі Українського Горожанського Клюбу при 847 Н. Френклін вулиці о год. 2-ій по полудні. Програму бенкету відкриє голова Бенкетового Комітету головний контролер д-р Іван Скальчук, а вступне слово скаже почесний член Головного Уряду УНС і почесний голова Округи д-р Володимир Галан. Про „Свободу" в минулому і сучасному говоритимуть головний предсідник УНС Йосип Лисогір і ред. Антін Драган. У мистецькій частині програми виступлять Ансамбль Бандуристок ім. Лесі Українки з Українського Православного Осередку Бавнд Бруку, танцювальна група місцевого Осередку СУМА під проводом Миколи Бойчука, солістка Маріянна Сухенко, колишня Краля Союзівки, при акомпаньяменті Ліди Сухенко та дует Галі і Лілі Петрик, учениць танцювальної школи пані Зої Граур-Корсунь. Під час програми будуть вручені Почесні Грамоти для заслужених союзових діячів Округи. Майстром церемонії буде головний радний і голова Окружного Комітету Степан Гавриш.

СССР ПОЧАВ ПОСТАЧАТИ СИРІЮ ТА ЄГИПЕТ; ІЗРАЇЛЬСЬКІ ВІЙСЬКА ВІДКИНУЛИ СИРІЙЦІВ З ҐОЛЯНСЬКОГО УЗГІР'Я

Тель Авів /Каїро. — В той час, коли на синайському фронті на схід від Суезького каналу, не зайшли ніякі заздничі зміни, ізраїльським військам пощастило, як про це поінформувало головне командування, цілком звільнити Ґолянське узгір'я від сирійських військ. Про повне захоплення Ізраїлем Ґолянського узгір'я повідомила також прем'єр-міністер Ізраїля Голда Меїр у своєму зверненні з цієї нагоди до ізраїльського народу. Бої за Ґолянське узгір'я були незвичайно важкі, при чому обидві сторони понесли значні втрати. Ізраїльські війська зайняли позиції здовж демаркаційної лінії з 1967 року і невідомо, чи пічнуть наступ в глибину сирійської території. Ізраїльське летунство безупинно бомбардує різні об'єкти в Сирії, включно з столицею Дамаском. В допомогу Сирії прийшов Ірак, надсилаючи реактивні винищувачі та бомбардувальники. Чи Ірак надішле також військові з'єднання, покищо невідомо. У прикордонній зоні діють також палестинські повстанські загони, які роблять збройні випади з Ливану, атакуючи окремі ізраїльські поселення. Арабські кола інформують. що Йорданія проголосила загальну мобілізацію з уваги на загальну політичну і військову ситуацію на Близькому Сході, щоб бути готовою до „воєнного зусилля". З боку Сирії, Єгипту та інших арабських держав йде натиск на Йорданію відкрити „третій фронт" проти Ізраїля. Коли йдеться про єгипетсько-ізраїльський фронт. го передишку в боях обидві сторони використовують для підтягнення підкріплень і маневрів для плянованих наступальних дій. Єгипетські війська контролюють простір шириною яких десять миль на схід від Суезького каналу, зосередивши там не менше чотири панцерні дивізії силою 50,000 до 60.000 вояків. Настрій серед єгиптян незвичайно бадьорий і самовпевнений. Ізраїльські війська продовжують втримувати оборонні позиції, обмежуючися до артилерійського обстрілу єгипетських позицій, Як на сирійському, так і на єгипетському фронті найактивнішим є ізраїльське летунство, яке бомбить зосередження єгипетських військ, ракетні устаткування та воєнні об'єкти на території Єгипту. За американськими підчисленнями, Ізраїль досі втратив у боях не менше як 20 процентів всього свого летунства і не менше як 500 танків та панцерних автомобілів. Втрати арабів в летунстві набагато менші з уваги на відносно малу активність летунства. За те великі втрати понесли сирійці у військовому виряді в боях на Ґолянському узгір'ї, яке, як інформують спостерігачі, заповнене порозбиваними танками та панцерними автомобілями.

Совєтська допомога для арабів

Вашинґтон. — За інформаціями ізраїльських чинників, підтверджених у меншій, чи більшій мірі з американського боку, СССР почав масове постачання Сирії та Єгипту військовим виряром, щоб поповнити понесені цими державами втрати. Постачання відбувається повітряною дорогою і якщо буде продовжуватися, то може перерішити вислід теперішньої війни в користь арабів. Ідеться про те, що, як відзначують американські військові чинники, Ізраїль не спроможний вести довгої війни, бо його людські і матеріяльні ресурси порівняно з арабськими державами дуже обмежені. Якщо у найближчих днях ізраїльським військам не пощастить здобути вирішальної переваги на фронтах, то, враховуючи втрати, які несе тепер ізраїльська армія, Ізраїль може найтися у небезпечній ситуації. В обличчі совєтської мілітарної допомоги перед ЗСА виринає потреба давати таку ж допомогу Ізраїлеві, щоб поповнити його втрати, якщо рівновага сил на Близькому Сході не має бути захитана. Покищо ніякого рішення у Вашинґтоні в цьому напрямку не зроблено, а президент Ніксон надіється, що йому таки пощастить договоритися з СССР щодо спільної акції на Близькому Сході.

Українські журналісти заповідають світовий з'їзд

Торонто. — Управа Федерації Спілок Українських Журналістів Америки і Канади інформує, що з нагоди Другого Світового Конґресу Вільних Українців на початку листопада ц.р. в Торонті, заплянoвано відбути також і Світовий З'їзд Українських Журналістів. З'їзд відбудеться в четвер, 1-го листопада, о год. 10-ій ранку в тому ж Four Seasons Sheraton готелі, в якому відбуватиметься Другий СКВУ. В програмі з'їзду журналістів, крім відкриття та вибору президії, передбачений панель з участю Христини Сеньків („Завдання української преси"), Зенона Снилика („Стан української преси в ЗСА"), О. Матли („Стан української преси в Канаді") та Я. Заяця („Майбутнє української преси"). Голова Федерації Нестор Ріпецький матиме вступні завваги про Світову Федерацію Українських Журналістів, після яких відбудеться дебата та евентуальне створення такої Федерації і вибір її керівних органів.

Нюйоркські „Метс" здобули чемпіонат

Ню Йорк. — В середу, 10 жовтня, американці мали дві великі сенсації: резиґнацію віцепрезидента Спіро Еґню і третю перемогу нюйоркської бейзболової дружини „Метс" над сінсінатською дружиною „Червоношкірих", що дало нюйоркській дружині чемпіонат у бейзболі Національної Ліґи і тим самим кваліфікувало її на змагання у „світових серіях" бейзболу з переможцем Американської Ліґи та за світовий чемпіонат. Останні змагання між східнім і західнім суперниками Американської Ліґи, балтиморськими „Оріолами" і овклендськими „Асами" мали відбутися в четвер, 11-го жовтня і змагання за світовий чемпіонат між переможцем Американської Ліґи і нюйоркськими „Метс" почнуться в найближчу суботу. Кінцеві змагання у бейзболі, національному спорті Америки, належать до найбільш популярних подій в цьому сезоні і зацікавлення ними не поменшують жадні, навіть найбільші політичні сенсації.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Подвійна гра Москви

Поновлення арабсько-ізраїльського конфлікту на Близькому Сході поставило під іспит відому тезу президента Ніксона про „мир упродовж наступного покоління", сперту на його переконанні, що йому пощастить для справи миру і політичного відпруження у світі забезпечитися співпрацею Совєтського Союзу та комуністичного Китаю. Ще у свіжій пам'яті спільні американсько-совєтські і американсько-китайські декларації та проклямації принципів „мирного співіснування", як передумови тривалого миру у світі. Цілком ще свіжим є перебування в ЗСА совєтського верховода Брежнєва і його „миротворчі" та „миролюбні" заяви і запевнювання про те, що на базі совєтсько-американської співпраці у ґльобальних маштабах — мир непорушний.

6 жовтня почалися воєнні дії на Близькому Сході і президент Ніксон відразу звернувся до Л. Брежнєва з пропозицією започаткувати спільні заходи, щоб припинити війну та допровадити до замирення. Згідно з усіми домовленнями між ЗСА та СССР, президент Ніксон мав всі підстави надіятися, що Москва піде йому на зустріч, бо ж йшлося про двосторонні домовлення і зобов'язання, які стосуються як ЗСА, так і СССР. Совєтське керівництво, однак, відразу зайняло інші позиції, забувши про недавні свої заяви, декларації, підписані угоди.

Мало того. Совєтський уряд не тільки не підтримав заходів ЗСА, але видав декларацію, в якій дав повну підтримку одній воюючій стороні, а крім того звернувся до всіх арабських лідерів дати повну підтримку Єгиптові та Сирії у війні проти Ізраїлю. Окремо сам Брежнєв звернувся по такій же самій лінії до президента Альжиру, закликаючи його підтримати Єгипет та Сирію. Одночасно, совєтський представник в ОН на Раді Безпеки веде справу так, щоб не допустити до схвалення американського внеску щодо припинення воєнних дій.

Ізраїльсько-арабська війна черговий раз розкрила постійну подвійну гру Москви на міжнародній арені і показала, що при будь-якій ситуації вона буде проводити політику, яка відповідатиме не справі миру і політичного відпруження у світі, а її імперіялістичним цілям. Того роду постава Москви приневолила навіть архітекта американсько-совєтського відпруження державного секретаря Кіссінджера попередити СССР, що така політика ніяк не сприятиме справжньому відпруженню і що „відпруження не зможе пережити безвідповідальности у будь-якому районі, включно з Близьким Сходом".

Досвід щодо совєтської зовнішньої політики, однак, каже припускати, що даремні американські сподівання на совєтську допомогу. Як не розвинеться арабсько-ізраїльський конфлікт, Москва продовжуватиме свою подвійну гру на міжнародній арені.

Жива, здорова громада

Хто уважно слідкує за розвитком нашого життя та його — як кажуть — „світлами і тінями", той мусить прийти до поставленого в заголовку цього коментаря переконання: при всіх наших труднощах і недомаганнях ми таки становимо направду живу і здорову громаду. Потверджують це у відповідній мірі як наші успіхи, так і наші недомагання.

Тільки бо жива і здорова громада може спромогтися на такі подвиги — щоб згадати для прикладу — як пожертва двох мільйонів долярів на встановлення українських студій в Гарвардському університеті із виразною дальшою метою — пожертвувати ще дальші два мільйони на Український Дослідний Інститут в тому престижевому університеті. І також тільки жива і здорова громада може виявити також і критичне зацікавлення своїм Гарвардським ділом. Ознакою такого життя і здоров'я можна вважати навіть деякі перетягнення в конфронтації суперечних поглядів, якщо в результаті приходить до спільного бажання і порозуміння вияснити справу на спільній зустрічі, як це тепер плянується.

Іншим прикладом нашої живучости може послужити не тільки зацікавлення, але й активність мирян для патріярхального звершення Української Католицької Церкви. Також і в тому мирянському русі можна б добачувати, крім світел, і деякі тіні, але це і становить нашу живучість.

Виявом такої живучости є тепер з кожним днем збільшуване зацікавлення Другим Світовим Конґресом Вільних Українців, що має відбутися на початку листопада в Торонті. Подвійним доказом нашої живучости є збільшувана активність нашої молоді, зокрема її найживіше зацікавлення дисидентським рухом в Україні, як і життям власної громади. Промовисто в користь нашої громади говорить тепер масовий відгук громадян на заклик УККА в справі негайно потрібних фондів. Реєстр можна б продовжувати й ілюструвати численними іншими прикладами. Ні, наша громада, як і жадна інша в світі, не є ідеальна, але вона жива і здорова. Це головне.

Жюль Леже назначений генерал-губернатором Канади

Оттава. — Канадський прем'єр-міністер П'єр Трудо повідомив про те, що черговим генерал-губернатором Канади після закінчення каденції урядування теперішнього генерал-губернатора Роналда Міченера, буде відомий канадський дипломат Жюль Леже. Новоназначений генерал-губернатор є тепер канадським послом в Бельгії, а перед тим був послом Канади в Італії та Франції. Брат Жюля Леже — це відомий високий достойник Католицької Церкви, кол. архиєпископ провінції Квебек, кардинал Еміль Леже, який покинув Канаду і працює місіонарем серед прокажених в Африці. Генерал-губернатор Канади репрезентує в Канаді британську королеву Єлисавету II, яка за конституцією є одночасно королевою Канади.

П. Феденко

ПОЛІТИЧНЕ ЗАПАМОРОЧЕННЯ

Мюнхен. — Трудно пояснити зміну настроїв і дій людей різних епох в різних країнах. Так само нелегко зрозуміти, чому з'являються нові люди жіночі замість попередніх. Теж змінюється мода на автомобілі різної марки, мода на гри й забави, на танці, мелодії. Між двома війнами, пригадую, хтось вигадав був м'ячик, що підскакував на нитці, і ця забавка поширилась була на ввесь світ. Кілька років тому у великій моді був обруч, і можна було бачити по всіх усюдах, як діти й дорослі гралися цією нехитрою штукою.

Також книги, ідеї, політичні рухи, слова і навіть хвороби переживають свої періоди „модности". В XVIII віці в аристократичних колах різних країн Европи була в моді неозначена точно недуга, звана „коліка". Коли брати Орлови, фаворити цариці Катерини II, задушили її чоловіка Петра III, то в оголошенні про смерть царя було написано, що він умер від „геморроїдальної коліки".

Мабуть в природі людей є нахил наслідувати, переймати голос, рухи, слова і думки від інших. Це дає ґрунт для пропаґанди. Майстрами політичної пропаґанди були російські большевики: від них навчилися багато ватажки фашизму — Муссоліні та Гітлер. Комуністичні партії в цілому світі збудували свій „аґітпроп" на московський зразок.

У XX віці дві політичні течії — большевизм (комунізм) і фашизм — здобули великий вплив у світі. Багато освічених людей в різних країнах поставилися прихильно до цих рухів в наївній вірі, що диктатура принесе народам добробут і щастя. Однак минали роки й десятиліття, але „віз" стояв на місці. Тому в суспільстві різних країн поширилося розчарування, зневіра. Замість „невдалих богів" (слова колишнього комуніста Артура Кестлера) появилася віра в інших „богів". На першому місці стоїть „бог" анархії.

Носіями нової „моди", як завжди, являються молоді люди, переважно студенти університетів. Ці „енґрі янґ мен" нарікають на все, що бачать у суспільстві, в родині, в школі, в політичних партіях, у професійних спілках, у господарстві. Все це вони називають „естаблішментом", якого треба зруйнувати. Про те, що має настати після у с п ішного руйнування, вони не знають і не хочуть на цю тему говорити. Вони читають писання французьких анархістів і особливо твори Михайла Бакуніна (1814-1876), котрий усе життя кликав до революції, кажучи, що „дух руйнуючий є теж дух творчий". Подібні настрої були недавно поширені в Америці серед студентства: хвиля бешкетів, нищення майна університетів від Берклі в Каліфорнії до Гарварду в Кембріджі загрожували дезорганізувати навчання у вищих школах. В Парижі (Франція) в травні 1968 р. студенти учинили бунт проти уряду і сам президент де Голль покинув був столицю, щоб з вірними полками рушити з Німеччини на Париж і здушити повстання. „Теоретиками" п о в стання були анархісти на чолі з студентом Кон-Бендитом.

В меншому розмірі такі виступи проти правопорядку поширилися були в Західній Німеччині та в Англії. Але тільки в Німеччині цей рух невдоволених створив тайну організацію, котра пробувала збройною силою знищити „несправедливий режим". На чолі цієї організації стояли молоді люди з заможних, освічених родин: Андреас Баадер (син професора), Ульрика Майнгоф, талановита журналістка, Ґудруна Енелін — дочка пастора Євангельської Церкви, берлінський адвокат Малер і т. д.

Саме тепер судять в Мюнхені за приналежність до цієї „фракції Червоної Армії" молодого правника Рольфа Поле. Прокуратура обвинувачує цього професорського сина, що він добував різним незаконним способом зброю, організував схованки, викрадав поліційний одяг та забезпечував приміщення для автомобілів, які мали члени „фракції Червоної Армії": вони нападали на банки, грабуючи гроші для своєї „революційної діяльности", крали автомобілі, фальшували автомобільні документи і нумери.

Ця група не належить до комуністичної партії, що діє леґально в Західній Німеччині і служить Москві. Організація Баадер - Майнгоф, як її називають у Німеччині, іде за прикладом анархіста арґентинського роду з острова Куби Че Гевари, котрий хотів р. 1965 учинити революцію в Болівії і там загинув. Че Гевара був дорадником у кубинського диктатора Кастра, але не помирився з Кастром і, на свою руку, пробував зробити переворот у Болівії.

Прихильники збройного повстання проти „несправедливого ладу" мають головну ідею, що їх об'єднує: віру в перемогу невеликої громади озброєних, відважних людей над „клясовою державою". Це не нова ідея: ще Гракх Бабер (1760-1797) за Великої Французької Революції плянував завести у Франції „рівність" через збройне повстання („Змова Рівних"). Повстання невеликої купки р е в олюціонерів пробував організувати у Франції Оґюст Бланкі (1805-1881), хоч сам він не був анархістом, бо збирався установити „диктатуру пролетаріяту". Бакунін, що жив до смерти своєї в країнах Західньої Европи, пробував

(Закінчення на стор. 6-ій)

Sacerdos

ЗЛОВОРОЖА „ІНФОРМАЦІЯ"

II

Таким чином сам Пімен свідчить, що московський єпископат в Україні, забувши про своє високе покликання — служити Богові, а в лиці українського народу — ближнім своїм, створив у тому народі відповідне підґрунтя до більш радикальних потягнень і навіть, коли підходити з фарисейським мірилом, до деякого одноразового порушення загально практикованих канонів у Православній Церкві, що й було з конечности застосовано при соборному обранні і всенародній висвяті, з волі Божої, своєї української Ієрархії.

Ця всенародна хіротонія Ієрархії для УАПЦ дає Пімену притоку іронізувати з ласки Духа Святого, що скрізь є і все наповнює і, нібито, слідом за народом, називати українську Ієрархію „самосвятами", прикриваючи той незаперечний факт, що авторами цієї богозневажливої лайки був не народ, а самі ж таки московські єпископи. І далі патріярх Пімен зловтішно заявляє, що ця Ієрархія, як і членство УАПЦ, „переконавшись в крахові своїх ідей на своєму зборищі в 1930 році, постановила самоліквідуватись". Він ані одним словом не обмовився про те, що власне за ці „свої ідеї" ціла УАПЦ була зліквідована большевицькою владою при діяльній допомозі московської ієрархії.

Та ось починається Друга світова війна. Польща, під ударами німецької зброї, падає на протязі десяти днів. Внаслідок потаємних домовлень Гітлера зі Сталіном під комуністичну кормигу підпадають західньоукраїнські і білоруські землі. Слідом за „доблестною" совєтською армією, що без єдиного пострілу зайняла Волинь і Полісся, з'явилося і кілька совєтських „духовників", очолених архиєпископом Ніколаєм Ярушевичем. Цей совєтський владика негайно зайняв катедру єпископа Луцького Полікарпа, якому милостиво дозволив тимчасово титулуватись єпископом Володимиро-Волинським. Архиєпископ Ніколай потиснув і архиєпископа Олексія Громадського, якому наказав бути єпископом лише Крем'янецьким, а для благозвучности доданим було і „Тернопільським". Це тоді, коли на Тернопільщині не було ще ані православних парафій, ані вірних православного віровизнання, коли все українське населення Тернопільщини було греко-католицьким.

Дальшим потягненням цього ж саме архиєп. Ніколая була висвята в єпископи архимандрита Веніямина, вже з місцевих Почаївських монахів, до співучасти в хіротонії якого примушено і Владику Полікарпа. Нововисвяченому єп. Веніяміну було наказано обняти катедру Пінсько-Поліську, а Владиці архиєп. Олександрові, людині в розквіті сил, що понад 15 років керував цією дієцезією, наказано було негайно відійти в стан спочинку.

Всі ці узурпаторські і антиканонічні дії московського висланника були, звичайно, санкціоновані т.зв. місцеблюстителем патріяршого престолу митрополитом Сергієм, але проти волі і без всякого погодження з духовенством і мирянами згаданих єпархій. І саме 35 Правило Св. Апостолів, яке виразно говорить, що „Єпископ да не дерзає внє предѣлов своєя єпархії творити рукоположенія во градіх і селах єму не підчиненних", стосується до архиєп. Н. Ярушевича і до його зверхника митроп. Сергія, які всупереч Божим і людським законам доконали насилля над Церквою Божою в згаданих єпархіях і через це поставили себе поза обов'язуючими церковними канонами, ставши першими їх порушниками.

Не залишила Москва без своєї уваги і наших православних манастирів. Так до Почаївської Лаври, великої святині нашого народу, було прислано двох „архимандритів" — росіян Панкратія і Нектарія, які замість чернечого параману на собі носили наладовані нагани, яких не здіймали навіть в часі своїх богозневажливих богослужень, про що з оправданим жахом і обуренням оповідали місцеві почаївські іноки очевидці.

З вибухом совєтсько - німецької війни в 1941 році і відступом б о л ьшевицьких полчищ з Волині і Полісся, разом з ними залишили ці терени і всі совєтські духовні емісари: Ніколай, Панкратій, Нектарій та інші.

У неприятливих військових обставинах і при всіляких обмеженнях новими окупантами — німцями, почалася інтенсивна відбудова церковного життя, що за неповних два роки большевицького панування було сильно з д е зорганізоване. Але перебрання ініціятиви відбудови церковного життя архиєпископом О л е ксієм Громадським виключно на себе і скерування цього життя знову по втоптаних стежкам москвофільства і русифікації, як рівнож зіґнорування старшого від себе по хіротонії Владики Олександра Поліського і Пинського та Владики Полікарпа Луцького, яких архиєпископ Олексій не запросив навіть на скликаний ним з'їзд єпископів в Почаєві відразу внесли моменти анархії у величне діло відбудови Церкви в Україні.

Коли ж ще Владика Олексій проголосив себе Архиєпископом Волинським і Житомирським і Екзархом всієї України, при чому Екзархом не Вселенського Патріярха, а Московського, то все українське духовенство і церковне суспільство не з філетичних спонук, але з глибинних християнсько-національних, на своїх зібраннях в більших осередках церковно - культурного життя рішуче запротестували проти цих ворожих зазіхань новооб'явленого Московського Екзарха — Архиєпископа Олексія Громадського.

(Закінчення буде)

Лука Луців

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

Діма. ЗУСТРІЧ РОКІВ. Поезії. Ню Йорк, 1973, ст. 48.

Це вже п'ята збірка поезій Діми. Її „Волошки" вийшли були в 1947 р. „Росяні зорі" — 1952, „Мить" — 1955, „Третій берег" — 1963. Вона пише і для дітей і здобула першу нагороду за п'єсу „Пересаджені квіти".

У вірші „Пам'яті Василя Симоненка" авторка пише, що поети — „химерне плем'я":

І напишуть не те,
що хотілось би вам, —
тільки їхньому серцю,
надхненному, полум'яному.
Бо такі вже поети...
Це істина не нова,
давно вже знана нам.

Поети — це „чутливі творіння", це „так звані ніжні душі". Та вони „можуть бути такі непокірні і злі і настільки незламні в своєму писанні, —

що хоч криком кричи,
хоч лякай,
хоч підступністю,
наклепом змушуй,
то вони — ані слова.
Ніжні душі...
а впертість така,
як у скелі, що й з місця
не зрушиш.

Збірка „Зустріч років" (можна б сказати — зустріч життя) має 31 поезію. Поетка пише, як ми вже згадали, про життя, про його радість і журбу, але робить це щиро, ніжно, правдиво і просто, це значить із дійсно поетичною простотою, яку стрічається тільки у великих мистців слова. Ось її „любовний" вірш:

Ішли закохані під дощем
вулицями опорожнілими.
Дощ падав
ще, і ще, і ще
краплями обважнілими.
Ішли закохані.
Вітер — як ніж
лезом холодним у спину.
— Чи ти не змерзла ж —
— юнак міцніш
притиснув до себе дівчину

Вона пригорнулась,
немов котеня.
— Чи змерзла?
— перепитала.
Такого чудового,
теплого дня
я ще в житті не мала.

Поетка втікає „в гори, леґендами всіяні". Там вона:

Я гірською умиюся тишею,
обітрусь я сонячним
променем.
Я на серці своїм
ніжність вишию,
там за неї не скривдить
ніхто мене.

Авторка не турбується тим, щоб її поезії мали будову з правильними строфами. В неї майже кожний вірш оригінальний щодо строфіки. „Химерною" є авторка і щодо римів. В неї більше дзвінких асонансів як так званих „чистих" римів. Вище мали ми вже асонанси: „променем" — „ніхто мене"; „тишею" — „вишию"; „тридцять", „криця" — „на світі ця"; „прикована" — „хто вона"; „крилатим" — „літати".

Авторка не має в цій збірці „традиційних", вже в нас бойових поезій, хоч не байдужа їй воля, як це видно з „Баляди про орлину волю". „Всесвітньо - відомий колекціонер" забажав здивувати своїх гостей і за великі гроші купив „живого гірського орла", для якого збудував клітку „висотою в двоповерховий дім". Та орел вирвався з клітки на волю, бо „орли не для колекцій. Вони вміють, якщо треба, вмирати, а як жити — то високо в горах, як призначено їм віками".

Зворушливі поезії про хвору маму поетки. Ось одна з них:

Болять мені, мамо, твої руки,
болять мені, мамо, твої ноги.
Плачуть очі мої
сльозами твоїми,
плачуть очі мої
сльозами подвійними.
Болить мені, мамо,
твоє серце,
а до того ще й власне моє
розболілось.

Та поетка не песимістка. Вона кінчає свою збірку оптимістично, що —

Вистачить місця зорям
на небі,
вистачить місця мріям
на зорях;
вистачить місця і нам
на землі
з радістю нашою
і нашим горем.

„Поети — химерне плем'я" — написала авторка; химерне також деколи й життя людини. Ось доня потішає хвору матір:

Мамо, дивися: вже тане
снігу холодна гора,
скоро весна настане,
ще не вмирай.

З неба ж я зір не дістану,
в самої життя — не рай.
Скоро весна настане...
Мамо, ще не вмирай.

Гадаємо, що найкраще буде закінчити оцю щиру поетичну сповідь авторки словами з її „Казки про птаха з крилами перебитими":

Будуть в тебе крила-диво,
диво-крила будуть в тебе...
Знов літатимеш щасливо
аж під хмари,
аж до неба!

Цього бажаємо авторці „Зустрічі років"!

(Закінчення на стор. 6-ій)

ДЕКЛЯРАЦІЯ З'ЇЗДУ КАРПАТСЬКИХ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ Й КАНАДИ

(2)

Договір був заключений дня 29 червня 1945 року в Москві та публікований в трьох мовах: українській, словацькій та російській. Важливіші постанови договору:

„Закарпатська Україна (яка має згідно чехословацької конституції назву Подкарпатська Русь), що на підставі Договору від 10 вересня 1919 року, укладеного в Сен-Жермен ан Ле, ввійшла як автономна одиниця в рамки Чехословацької Республіки, воз'єднується згідно з бажанням, виявленим населенням Закарпатської України, і на підставі дружньої угоди обох Великих Договірних Сторін із своєю іздавнею батьківщиною Україною і включається до складу Української Радянської Соціялістичної Республіки". (Збірник з. і р. Чехо-Словаччини з 21 жовтня 1946 р. ч. 186).

Чехословацько-совєтський договір має вимоги важного міждержавного договору. Був підписаний уповноваженими представниками договірних держав, належно ратифікований, обмін ратифікаційними листами відбувся в Празі дня 30 січня 1946 року в добі, коли на території Чехо-Словаччини не було вже совєтської армії, ратифікація була затверджена президентом Бенешом і міністром закордонних справ Яном Масариком, договір був опублікований в цілості в офіційній Збірці законів і розпоряд к і в держави, чим набув і внутрішньоправну силу. Під час голосування над договором в празькому парляменті не було ані одного голосу проти, і навіть ніхто не здержався від голосування. Наведеним договором Чехо-Словаччина добровільно зреклася Карпатської України.

З нагоди 20-ліття приєднання Карпатської України до України Рада Вільної Чехо-Словаччини у Вашингтоні видала заяву, яка звучить так: „Рада не визнає відірвання Подкарпатської Руси, яке сталося проти волі підкарпатського люду, на натиск і примус Совєтського Союзу, та надіємося, що ця спільна кривда буде направлена". (Денні Гласател, Чикаґо, 14-го квітня 1965 року). Уважаємо, що в змислі наведеного дійсного стану заява Ради не має правних підстав і не творить жадного політичного арґументу. Хочемо рівнож зазначити, що многі з членів Ради Вільної Чехо-Словаччини, будучи в той час членами уряду або парляменту, голосували за ухвалу договору.

В процесі історичного розвитку українського народу, в якому національна територія України була розділена й довгими віками окупована сусідніми державами, приєднання Карпатської України до України вважаємо доконаним історичним фактом, який відповідає віковим змаганням українського народу до національної та суверенно-державної соборности. Тому всякі претенсії на територію Карпатської України чехословацькими та мадярськими кругами відкидаємо, як правно й історично безпідставні, без уваги на те, що Карпатську Україну включено в накинену Україні московською мілітарною аґресією державну систему, проти якої український нарід веде вже більше як півстоліття завзяту боротьбу в обороні своїх національних і державних прав.

ПРЯШІВСЬКА РУСЬ

На території, яку заселюють русини-українці та словаки і яка до 1918 року належала до Мадярщини, не було визначних політичних кордонів, а тільки етнографічні. Сен-Жерменський договір, яким приєднано до ЧСР Рутенію „Край Русинів, що живуть на південь від Карпат", базував власне своє рішення на принципі такого етнографічного розмежування й ґарантував для русинів „найширшу автономію сумісну з цілістю Чехословацької Республіки" (Арт 10 Договору). Договір мав на увазі всіх русинів, живучих на південь від Карпат. Така постанова Мирової Конференції вповні відповідала територіяльним вимогам, виявленим в референдумі Американської Народної Ради Русинів в Скрентоні, Па., і рішенню Центральної Народної Ради в Ужгороді — травень 1919 року.

Мирова Конференція ставилася позитивно відносно автономних прав для всіх русинів, що заселюють територію приєднану до ЧСР. Однак, д-р Е. Бенеш, міністер закордонних справ і речник Чехословаччини подбав про те, що Територіяльна Комісія Мирової Конференції встановила Тимчасову демаркаційну лінію над рікою Уж з тим застереженням, що — остаточні кордони будуть встановлені пізніше, що однак, ніколи не сталось. Таким чином, міністер Бенеш вже в зародку грубо порушив постанови Мирової Конференції тим, що західню частину території, заселеної русинами-українцями — Пряшівську Русь (понад 200.000 душ), приділено адміністративно до Словаччини, а тільки східню частину території русинів — Рутенії оформлено, як автономний край під назвою Подкарпатська Русь. Русини-українці, приділені під адміністрацію Словаччини, не мали належної конституційної ґарантії національних і культурних прав.

Чехословацький уряд зробив єдину спробу наладнати справу кордонів, скликавши спільну комісію обох партнерів на наради, на яких словаки признали оправдані територіяльні вимоги русинів та заявили охоту відступити більші частину території т. зв. Східної Словаччини до Подкарпатської Руси. Однак, уряд ЧСР не скликав дальших нарад, не дивлячись на те, що в своєму меморіялі до Ліґи Націй в 1921 році приобіцяв ще того самого року предложити парляментові в Празі основу закону для полагодження справи кордонів, що ніколи не сталося.

Пряшівська Русь, з якої вийшло найбільше число національних, культурних та політичних діячів русинів, була за Першої республіки і є й сьогодні виставлена економічній та культурній дискримінації та денаціоналізаційній політиці уряду.

(Продовження буде).

Д-р Ростислав Сочинський

Осіння Лікарська Зустріч і 20-ліття УЛТПА Відділу Метрополії Ню Йорк

Як і щорічно, майже від початку існування „Союзівки", також цієї осени, а саме 13 і 14-го жовтня відбудеться на цій оселі УНСоюзу в Кетскильських горах зустріч лікарів, їхніх родин і гостей, яку влаштовує Українське Лікарське Товариство Північної Америки, Відділ Метрополії Ню Йорк.

Цьогорічна зустріч матиме особливе значення, бо збігається з 20-літтям існування цього Відділу УЛТПА, який формально постав 28-го березня 1953 р., хоча фактично існує вже від 22-го січня 1950 р., коли то створилось тодішнє УЛТА і члени цього Відділу належали до Централі з осідком у Ню Йорку.

Цей ювілей проходить без великого розголосу, без шумного святкування, без фанфарів, чи фаєрверків, але українській громаді варто пригадати про деякі факти мало рекламовані й не кожному відомі, а саме про те, що багато наших колеґ займали, чи займають важливі, а то й передові позиції у численних центральних і місцевих, українських та інших організаціях, не раз навіть на визначних урядових постах, приймають живу участь у суспільнім, громадськім, політичнім і релігійнім житті наших громад у ЗСА і Канаді, фундують установи, музеї, видавництва, започатковують і переводять різні корисні акції (звідки вони цей час беруть, працюючи професійно від ранку до пізньої ночі? — примітка дописувача). Десятки, а то й сотки тисяч дол. вплинули до нас українських установ у формі не раз княжих пожертв наших членів, яких ніколи не вдасться зсумувати. Тяжко також грошовою вартістю оцінити ті безчисленні „трудогодини", які наші лікарі посвятили їх ближнім у формі безплатної праці по таборових оселях, на лікарські оглядини молоді, спортовців та інших, на лікування незаможних і т. д.

Відділ УЛТПА Метрополії Ню Йорк, це — найчисленніша, найактивніша й харитативно найбільш цінна клітина Т-ва, яка об'єднує понад 150 членів, що є однією четвертиною усього членства УЛТПА, яке нараховує понад 600 лікарів і дентистів у 15-ти своїх Відділах в ЗСА і Канаді.

У цій каденції очолює Відділ д-р Маркіян Мігоцький. Дотеперішніми головами були д-ри: Волтер Петрашин, Олександер Сушків, Богдан Олесницький, Андрій Тершаковець, Юрій Кушнір, Мирон Зарицький, Богдан Шебунчак, Степан Ворох, Евген Грабарчук, Михайло Гук.

Відділ Метрополії Ню Йорк має той самий осідок, що й головна Управа УЛТПА, яка у 1975 р. перенесеться до Чикаго. Він був господарем кожночасних З'їздів Делеґатів УЛТПА, які відбувались на „Союзівці" і П'ятого Наукового З'їзду Українських Лікарів Америки й Канади в готелі Комадор в Ню Йорку у 1962 р. Більшість членів Головних Управ Т-ва — це члени Нюйоркського Відділу. Дотеперішніми головами Головної Управи були д-ри: Роман Осінчук (основник Т-ва), Ярослав Воєвідка, Богдан Макарушка, Ростислав Сочинський, Мирон Зарицький, Богдан Олесницький, Юрій Труклий, Богдан Шебунчак, Олег Волянський і Юрій Кушнір (теперішній голова).

Від квітня 1959 р. при Відділі існує Секція Дружин Лікарів, яка займається харитативною, культурною і товариською працею, допомагаючи вдовам і сиротам в ЗСА і поза їхніми межами з фондів зібраних на різних імпрезах, („ялинки", покази моди, вокальні вечори, влаштування буфетів на лікарських сходинах, тощо) головою Секції від початку її існування переобирано п-і Олександру Терлецьку.

Хоч багато колеґ відійшли від Відділу через зміну місця прожитку, чи смерть, постійно приходять нові молоді сили, що свідчить про живучість організації. На останньому З'їзді Делеґатів УЛТПА затверджено 19 нових членів Нюйоркського Відділу. Життєписи деяких нових лікарів Управа Відділу подає на іншому місці цього числа „Свободи".

Цьогорічна осіння лікарська зустріч, як нас інформують, відзначатиметься численною участю членів нашого Т-ва, їхніх родин і гостей та цікавою культурно-розваговою програмою.

НОВІ ЛІКАРІ МЕТРОПОЛІЇ НЮ ЙОРК



Д-р Любомир Кузьмак

народився 2-го серпня 1929 року в містечку Балигороді, на Лемківщині в Західній Україні, де закінчив початкову школу. Закінчивши гімназію в Сяноці в 1948 році, вступив до Медичної Академії у Львові, в Польщі, яку закінчив у 1953 р. із званням лікаря. Хірургічну резидентуру відбув у рр. 1954 - 57 у міському шпиталі в Ридунтовах на Шлеську, а потім до 1961 р. на III Кліниці Шлеської Хірургічної Академії в Битомі, де після зложення відповідних іспитів надано йому звання хірурга - спеціяліста та іменовано його ординатором одного з Відділів згаданої Академії, де він працював до 1965 р. У цьому ж році, оборонивши свою дисертацію, одержав ступінь доктора медичних наук і виїхав до ЗСА. Рік пізніше він здав приписані нострифікаційні іспити і відбув спочатку інтерншіп, а пізніше резидентуру в шпиталі ст. Барнабасу в Лівінгстоні, Н. Дж., яку закінчив у 1971 р. Д-р Л. Кузьмак працює тепер, як хірург, у своїй приватній практиці в Нюарку, Ню Дж.



Д-р Ярослав Ставничий

народився 13-го лютого 1941 року в Стрию, Західня Україна. По війні перебував у Ляндеку, Австрія і потім переїхав до Ню Йорку, де закінчив школу св. Юра. Середню освіту здобув у Бруклинській Вищій Технічній Школі, а вищу у Міському коледжі Сити університеті оф Ню Йорк, яку закінчив з титулом бакалявра з біології. Закінчивши Ню Йорк університі коледж оф Дентістрі, одержав докторат у 1968 році. У цьому ж університеті переводив досліди над новими металями, щоб пристосувати їх в дентистичній практиці. В роках 1968 - 70 відбув військову службу в форт Брегу, Н. Кар. Від 1970 р. поселився в Ратерфорді, Н. Дж., де практикує як лікар-стоматолог. Д-р Я. Ставничий довгими роками був членом Пласту, де працював в Кадрі Юнацьких Виховників, як виховник та член команди юнацьких таборів і займав керівні позиції у станичнім і крайовім масштабі. Він є членом 5-го куреня Уладу Пластового Сеніорату „Загін Червона Калина".



Д-р Богдан Худьо

народжений на Лемківщині, закінчив народну школу на рідних землях, а середню освіту з відзначенням в Польщі, куди був примусово виселений разом з батьками. Медичні студії відбув у роках 1952 - 59 в місті Вроцлаві у Польщі, як стипендист Студентського Наукового Т-ва. В 1958 р., відбувши шпитальну практику, одержав лікарський диплом. В 1962 р. склав спеціялізаційний іспит із загальної хірургії і працював як хірург до часу виїзду до ЗСА в 1966 р. Тут по нострифікаційнім іспиті і однорічній обов'язковій практиці, відбув в роках 1968 - 72 спеціялізацію в Орендж Меморіял госпітал в Ню Джерзі, склав стейтовий іспит і у вересні 1972 р. відкрив приватну практику загальної хірургії в Іст Орендж, Н. Дж.



Д-р Юрій Сай

народився 6-го грудня 1932 року в Тернополі, Західня Україна. Після закінчення війни опинився в ЗСА, де в 1962 р. одержав ступінь бакалявра в коледжі Дартмут, а диплом доктора медицини в 1966 р. в коледжі Лікарів і Хірургів при Колумбійському університеті в Ню Йорку. Після однорічної практики в шпиталі „Белв'ю" почав спеціялізацію в загальній хірургії в Медичному Центрі горішнього Ню Йорку в Сиракюзах, а згодом при університеті Тафта в Бостоні в Медичному Центрі Нової Англії. Останні два роки спеціялізації в хірургії закінчив у Корнелл Норт Шоре госпітал, рівночасно будучи інструктором хірургії у Корнелл Медікал скул. Військову повинність відбув у роках 1971 - 73 у чині майора Американської Армії в Да Нанґу у Вєт-Намі та форті Монмаут, Н. Дж. У травні 1972 р. одержав диплом Американської Колеґії Хірургів. У липні 1973 р. д-р Ю. Сай відкрив власну приватну практику в ділянці хірургії в Аппер Монтклер, Н. Дж.

Українське Лікарське Т-во Північної Америки Відділ Метрополії Ню Йорк

Український Літературно Мистецький Клюб Ню Йорк 149-2 ...

З Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що в приміщеннях цього ж Клюбу з рамени Спілки Українських Журналістів Америки, у п'ятницю 12 жовтня ц. р., о 8-ій год. вечора відбудеться панель на тему „Перший Журналістичний Конкурс СУЖА". В обговоренні братимуть участь: д-р Григор Лужницький, проф. Роман Левицький, інж. Богдан Попович, д-р Роман Рахманний і д-р Юрій Старосольський. Програмою проводитиме секретар СУЖА, Ольга Кузьмович.

До прем'єри „В царстві Оха"

„Студія живого слова" Ліди Крушельницької гарячково працює, готуючись до прем'єри театралізованої казки О. Сацюка „В царстві Оха". Я дуже вдячна п-і Крушельницькій, яка дала мені змогу вглянути в творчу лябораторію Студії і бути приявною на одній із заключних проб. Із проби я вийшла з почуттям завороту голови. Боже мій, скільки то праці вимагає виведення такого драматичного твору, напруженої праці режисера, балетмайстра, композитора, декоратора ну й самих виконавців роль. Я й досі не уявляла що те, що глядач із залі сприймає на протязі трьох годин сидячи у вигідному кріслі, вимагає аж стільки підготови і праці на протязі довгих місяців. Але по-порядку.

Саму п'єсу, як інформує мене п-і Ліда написав покійний письменник для лялькового театру, що його створив мистець В. Ласовський в Буенос Айресі. П'єса була коротша і мала всього дев'ять виконавців-ляльок. З переїздом Ласовського до ЗСА ляльковий театр ліквідувався і п'єса О. Сацюка втратила можливість чарувати глядача, бо лялькового театру у нас на жаль немає. Дедалі молодий композитор Ярополк Ласовський спокусився замінити п'єсу на лібретто до дитячої опери і написав до нього музику. До виконання опери не прийшло, бо треба було до цього і відповідних виконавців, і оркестри.

Далі мистець Ласовський рішився вивести п'єсу на сцену з живими виконавцями. Проте виводити цей твір, призначений для лялькового театру з його різним обмеженнями було годі. Треба було поповнень, і у персонажах, і самій дії. Ласовський впровадив у п'єсу нові постаті і цілі групи, дописав останню картину. З цими поповненнями ставив цю п'єсу сумівський аматорський гурток декілька років тому.

Врешті п'єса дісталася в руки п-і Крушельницької і вона почала працювати над її поставою, просивши п. Ласовського новими поповненнями пристосувати її до великого ансамблю і великої сцени. Введено балетні точки, застосовано музичне тло. Врешті опрацьовано декораційне оформлення.

До співпраці запросила п-і Ліда відомих мистців: композитора Ігора Соневицького і хореографа Олю Ковальчук-Івасівку. Над декоративним оформленням сцени і проєктами костюмів почала працювати молода талановита мисткиня Марійка Шуст, а до світляних ефектів запрошено Івана Клюфаса.

Ці інформації записую собі у нотатник, коли пані Ліда має вільну маленьку хвилину, бо п-і Івасівка якраз справляє виконання „відьмами" їхньої балетної точки. Чергуються діялоги, балетні сцени, музичні впровадження... Музика... Яку чудову музику створив композитор до п'єси! Вісім самостійних творів, що з них кожний може стати концертовою точкою, безліч епізодичних музичних підмалювань творять звукове тло

тло п'єси органічно зв'язане з нею, тло, що вияскравлює і поглиблює саму дію.

Які ж гарні балетні образи створила п-і Івасівка! Кілько ніжности і грації в колисковому танку мавок і бравурности та дикости в танку відьом.

Чергуються сцени за сценами, а п-і Ліда у безперервному русі: то біля композитора, що тут і за піяніста, і нараджується з п-і Івасівкою, то справляє у виконанні молодими акторами, те наказує повторити, те ще змінює, те схвалює, те ганить, а там і підсуфльовує, бо в артистів з пам'яті якась репліка загубилася... Яка праця! Чи буде вона належно оцінена глядачами?..

Мій подив тепер переноситься на виконавців. Ну і талановиті ж наші діти! Чудовий той Івасик. А Жевжик, а сам Цар Ох, а Білий Дід, Лицар Дох, Батько, Мати, Згуба, а Жар Птиця. — А що вже казати про Мавок, Відьом, Яструбів, Пеньків, Згубенят і маленьких Травичок...

У сусідній кімнаті рух і гамір. Це жертвенні матері шиють і клеють костюми та різні дивовижні, фантастичні прикраси.

Ще далі, знову ж подивляю, проєкти декорацій і костюмів. Їх би не посоромився і професійний, добрий театр. — А чи знаєте, інформує мене п-і Ліда, що всі ці здоровенні дерева, пеньки, замок, всі куліси і задник, малювала, ліпила і клеїла сама саміська мисткиня, моя неоцінена Марійка? Дякуючи її співпраці, головно в костюмах, мені вдалося режисерсько перенести дію п'єси в добу Трипілля. Яка я щаслива маючи таких співробітників як композитор, хореограф, електрик і сходяча зірка-декоратор, маестро Марійка Шуст!

А чому властиво додано до п'єси ще одну дію — запитую. Чи можна робити такі поправки у творі письменника?

Поправок властиво ніяких не зроблено. А без доповнень, що їх зробив мистець Ласовський у первісно ляльковій п'єсі, годі було її вивести на нашу сцену з великою кількістю живих виконавців і балетами. Тому він увів в п'єсу і Білого Діда і Згубу і Відьом і Мавок.

До речі, остання дія ідейно перетворює цілю п'єсу у виставу „мораліте", повчальну виставу, що в ній, як зараз почуєте з уст Білого Діда добро повинно бути горою над злом, а краса над поганню. Я дуже задоволена випроваджуючи на сцену „Оха", бо театралізованих казок у нас, в розмірах твору Сацюка, таки немає. А може оця постава заохотить наших письменників подумати над цим жанром, неоціненим у вихованні молоді і тієї, що на сцені і тієї що на залі у ролі глядача...

Дякую пані Ліді за нагоду побувати в її „лябораторії", кузні юних талантів і українських душ. На прощання посилаю поглядом мою любов і вдячність молоденьким артистам, що виповнюють гамірливо залю проби. А їх аж 32.

М. С-ка

Виставка образів Григорія Ткача з Канади

Чикаго, Іллиной (С. Кий). — Григорій Ткач — маляр портретист, що проживає в Канаді біля Монтреалю виставляв у авдиторії школи св. Миколая в Чикаго в першій половині вересня свої образи. У збірці було 42 образи, з яких 7 продано. Виставці надавали тон три портрети: Верховного Архиєпископа Йосифа Сліпого, Владики Ярослава Габра з Чикаго та диригента хору „Прометей" з Торонта Василя Кардаша, що тоді саме також був у Чикаго з концертом хору, що відбувся в суботу 15 вересня в Оркестра Голл. З інших образів були на виставці: Гуцул, Сирота, Мати з дитиною, а з краєвидів Весна, Літо, Осінь, Зима в Канаді та Риба на Флориді. Спогадами з Рідної Землі сповиті наші Соняшники, Корови, Хата, Рибалка, Маки, Корабель на Чорному морі та більший образ Чупринка на коні в бою. Григорій Ткач в першу чергу портретист. В Европі малював портрети визначних людей. Першим був його портрет французького прем'єра Далядіє, в Канаді між іншими малював портрет прем'єра Джона Діффенбейкера, а в ЗСА намалював портрет президента Джона Кеннеді коротко перед його смертю. Мистець приймає замовлення на портрети, але не бере завдатку. Ціни портретів його виконання різні, залежно від обставин, від 850 до 5.000 долярів. Григорій Ткач виставляв свої образи в Детройті, Чикаго, Лос Анджелесі, Сан Дієго, Корпус Хрісті, Бофало, на Флориді, в Савт Каролайна, в Ню Джерзі та в Ню Йорку. Останньо виставляв свої образи на оселі СУМА в Елленвілі. З Чикаго мистець виїхав на виставку до Детройту.

Відбувся Третій З'їзд Бережанців

В днях 16-го та 17-го червня ц. р. у мальовничій місцевості Гантер, Н. Й. на посілості п-ва Кобзярів, відбувся Третій З'їзд колишніх мешканців Бережанської Землі. З'їхалися бережанці з різних частин ЗСА й Канади, щоб переглянути пройдений шлях, провірити діяльність Комітету та заплянувати майбутню працю.

Уже в суботу ранком стали приїжджати учасники З'їзду. О 10-ій год. ранку о. Мак відправив Службу Божу в чудовій гантерській церкві на інтенцію З'їзду, за здоров'я бережанців, як в діяспорі, так і в Україні, а опісля відправив Панахиду за тих бережанців, які впали в боях з ворогами, загинули по тюрмах і на засланні в Сибіру, або й на рідній землі.

По Панахиді учасники З'їзду реєструвалися. Після обіду, о 10-ій год. по пол. розпочалися наради.

З'їзд офіційно відкрито дотеперішнім головою Комітету „Бережанська Земля", Евстахієм Манацьким, який запросив до почесної президії: Олену Бемко, інж. Романа Кордубу, дир. Осипа Стеткевича, о. крилошанина Миколу Старуха та Степана Щура.

До ділової президії голова Комітету запропонував наступних: предсідник — інж. Осип Баран, заступник предсідника — Роман Романишин, секретар — Дарія Костів. З'їзд одноголосно одобрив пропозицію Е. Манацького.

Предсідник з'їзду відчитав порядок нарад і піддав цей порядок під голосування учасників З'їзду. Порядок нарад прийнято одноголосно.

Секретар З'їзду, Дарія Костів відчитала протокол з попереднього Другого З'їзду, який відбувся 24-го жовтня 1970-го року в Ню Йорку. Протокол прийнято одноголосно й без змін.

Опісля, учасники З'їзду вислухали звіти з діяльности уступаючої Управи та висловили їй подяку за виконану працю, яку довелося провадити в дуже тяжких умовах. Далі З'їзд заслухав звіт Контрольної комісії, яка внесла пропозицію уділити абсолюторію уступаючій Управі. Цю пропозицію З'їзд одобрив одноголосно.

Найважливішою точкою нарад З'їзду було обговорення питання, чи видати другий том хроніки „Бережанська Земля". В 1-му томі небо попередній головний редадтор д-р В. Бемко ненадійно помер, а опісля не вдалося скомплетувати дописів про всі громади. Залишилося 25 громад, яких не охопив перший том. Дуже багато провинилися ці громади, що не прислали своїх дописів на час, а деякі цілком не прислали дописів, наприклад село Конюхи, яке має понад 6,000 мешканців і є найбільшим селом Бережанського повіту. Продискутувавши цю справу, З'їзд постановив видати другий том „Бережанської Землі" та звернувся до неохоплених громад, щоб вони переслали свої дописи. Цими громадами є: Нараїв - місто, Рогачин - місто, Рогачин - село, Гута, Демя, Курятин, Підвиське Дорожнів, Вільховець, Посухів, Жонівка, Комарівка, Баранівка, Дібще Куропатники, Конюхи, Поточани, Краснопуща, Рекшин-Писарівка, Дрищів, Теофільпілька, Літятин, Двірці, Вимислівка та Колеби коло Нараєва. З'їзд також ствердив, що треба доповнити дописи про Мецнчів і Козову. Якщо пропущено якесь село, то проситься колишніх мешканців також переслати дописи про свої громади. Комітет звертається до мешканців всіх вище згаданих громад, щоб негайно зайнялися цією важливою справою дописів. За інформаціями проситься звертатись до Редакційної колеґії при Комітеті.

В суботу увечері відбувся бенкет З'їзду в ресторані „Ксеня". Бенкетом провадив Ярослав Косановський, господарем З'їзду був Павло Созанський. Після бенкету відбулася забава при звуках добірної оркестри.

Після Служби Божої в неділю 17-го червня, продовжувалися наради З'їзду. Предсідник інж. О. Баран попросив голову Номінаційної комісії Михайла Когута, щоб представив листу кандидатів до нової Управи Центрального Комітету „Бережанська Земля". Голова Номінаційної комісії представив наступну листу: голова — Олена Бемко, вдова по сл. п. д-рові В. Бемкові, почесний голова Комітету — Евстахій Манацький; заступники голови — Василь Гутор з Торонта, Ярослав Косановський, Михайло Юзенів і Осип Баран, всі три з Ню Йорку; заступники голови Центрального Комітету, які в містах свого замешкання створюють підкомітети — Степан Ґоляш (Чикаго), Михайло Когут (Детройт), Богдан Снилик (Клівленд), Михайло Волощук (Бостон,) М. Безпальок (Монтреаль), Лев Бучинський (Філядельфія), Мирон Пінковський (стейт Ню Джерзі) та Лев Бемко (західні стейти ЗСА). (Між іншим, рішено, щоб на теренах Австралії, Европи та Південної Америки творилися також підкомітети та зголошували свою діяльність до Центрального Комітету в Ню Йорку); секретарі Центрального Комітету — Олександер Кондрат, Тарас Гірняк і Дарія Костів; скарбник — Рудольф Мандзій; члени Управи Центрального Комітету — Богдан Бемко, Теодозія Пришляк, Олекса Стецок, Гриць Лещук, Іван Стецок, інж. Ромен Левицький, Степан Гавнишин, Володимир Щур, Семен Левицьки, Степан Гаврилюк та Михайло Лупинець; Контрольна комісія — Павло Турчин, Павло Созанський, Станислав Сендецький, Степан Щур і Богдан Старух; Товариський суд — адвокат Іван Тершаковець, адв. Роман Гуглевич, мґр Лев Стеткевич, д-р Іван Серант і д-р Осип Бойко; Комісія молоді для збереження історії та традицій Бережанської Землі — Степан Гук, Юрій Серант, Петро Волощук, Христина Лукомська, Олександер Манацький, Тарас Гірняк, Орест Мушкевич, Варвара Бакович, Марія Яворська, Роман Ґоляш, Богдан Кордуба та Микола Когут.

З'їзд одноголосно перевибрав Евстахія Манацького на голову Комітету „Бережанська Земля", як також одноголосно вибрав всіх вище згаданих кандидатів. Крім того було також вибрано Редакційна колеґія в такому складі: Лев Стеткевич Нестор Пінковський, Іван Вакович, Осип Баран, Іван Олійник, Іван Гірняк, Василь Гутор, Степан Демчишин, Лев Бемко, Михайло Буковець, Семен Левицький, Степан Ґоляш та Василь Тершаковець. Редакційна колеґія має право кооптації в разі потреби.

Після виборів, дальший провід нарад перебрав в свої руки перевибраний голова голова Комітету Е. Манацький, який подякував З'їздові за честь і довір'я та заявив, що нововибрана Управа прикладе всіх зусиль, щоб виконати накладені на неї завдання.

Відтак З'їзд проголосував над Резолюцією, яку долучено до протоколу З'їзду. З огляду на те, що Резолюція досить довга постановлено не поміщувати її в пресі.

У точці внесків і запитів, голова Комітету Е. Манацький накреслив дальший плян діяльности Комітету, зазначуючи, що Комітет повинен існувати й після видання другого тому Хроніки „Бережанська Земля" та продовжувати гуртувати довкола себе всіх колишніх мешканців Бережанщини та їх нащадків. І на пропозицію інж. О. Барана створено Комісію молоді, щоб було кому перебрати й продовжувати роботу старшої ґенерації. Є. Манацький висловив надію, що в майбутньому зміниться політична ситуація в світі та що нащадки колишніх мешканців Бережанської Землі зможуть нав'язати близькі контакти з Україною та з вужчою батьківщиною — Бережанщиною.

Наради закінчено й після відспівання „Не пора, не пора", голова Комітету Євстахій Манацький офіційно закрив Третій З'їзд Бережанців.

Секретаріят Комітету

Вечір гумору і сатири в Рочестері

Мистецький дует з Австралії поетеси сатиричного жанру Зої Когут та артистки Ірини Залеської в артистичному турне по Америці, завітав 26 вересня теж до міста Рочестеру. Їхній виступ відбувся під гаслом „Вітай Американська країно!". Виступ був організований жіночими організаціями Рочестеру, при СФУЖО, а саме 46 і 47-ий Відділи Союзу Українок Америки, 17-ий Відділ Українського Золотого Хреста, Об'єднання Жінок ООЧСУ та Об'єднання Православного Сестрицтва при церкві св. Покрови.

Численні дописи про їхні виступи в „Свободі" створили теплу атмосферу привітання. Від організаторів вечора сердечно вітала гостей Марія Крамарчук, голова Окружної Рад СУА, яка висловила почування усієї громади, що до останнього місця виповнила залю Українського Народного Дому.

Виступ обох пань на високому рівні — емоційно сприймала рочестерська авдиторія. Зміст, про який вже „Свобода" звітувала, почавши від стереотипного привітання почерез представлення себе, впровадивши гумористичний діялог та індивідуальні монологи, а скінчивши акордним „До побачення!", — виконано талановито з ліричною ніжністю п-і Зої та субтельною меланхолією у п-і Ірини.

Рочестерська авдиторія живо реагувала на сатиричні оцінки нашого суспільно-громадського життя. Для деяких діячів це були публічні реколекції, чи криве дзеркало, в якому вони бачили там і себе, і щиро сміялися.

Бездоганна лірика поетичного слова п-і Зої у клясичному мистецькому виконанні прибавляла виконавцям чару вестальок національного вогнища.

Вістря сатири не мали якогось конкретного спрямування, ні тону Кассандри, ні фанфар Єремії — але лірично-гумористичний жанр.

У кривому дзеркалі знайшлися проблеми: стиль нарікання на долю, громадсько-політичне розбиття, Ватиканські гороскопи, календар, роздвоєння молоді, гурра патріотизм та деякі явища суспільного характеру. Треба ствердити, що паням вповні пощастило цілі дві години тримати авдиторію у емоційному веселому настрої.

Гарні китиці квітів, палкі слова подяки, що їх склали Ярослава Зелез та Марія Крамарчук та щира овація публіки складалися на щасливе пам'яткове закінчення цього вечора. Приявні продовжували закінчувати вечір за чаєм та солодким, що їх приготовили пані з Організаційного комітету.

Іванна Мартинець

Плянують корейську конференцію

Пхеньян. — Північнокорейське аґентство опублікувало коментар, в якому ширше обговорюється питання оформлення корейської конфедерації, як передумови самостійного і мирного об'єднання корейської території в одній державі та ліквідації напруження на Корейському півострові. Згідно із з'ясуванням аґентства ЦТАК переведення в життя пляну корейської конфедерації уможливило б з'єднати розірвані зв'язки в середині тієї самої нації та приспішило б національне об'єднання відповідно до бажань корейського народу. Щоб реалізувати того роду плян, уряд Північної Кореї пропонує скликати всенаціональні збори з представників робітників, селян, інтеліґенції, молоді, студентів, представників різних прошарків населення Північної та Південної Корей, а також з представників політичних партій і громадських організацій Півночі і Півдня. Ні одна сторона не повинна намагатися накидати другій свій суспільний лад. На базі конфедерації можна буде, говориться у коментарі, розбудувати далекойдучу співпрацю між обома корейськими державами.

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ 1973 Р.

ЧЕМПІОНИ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ У СЕРПНІ 1973 Р.

П.Ч. Організатор	(Ч. В.)	Здобув чл.	Сума забезп.	
1. Р. Татарський	94	22	$ 105,000	10 АДД
2. К. Кобіто	121	13	13,000	
3. І. Геврик	445	10	13,000	

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У СЕРПНІ 1973 Р.

Ч. В.	Організатор	Придбано у серпні	Сума забезпечення		Разом у 1973 р.
	Округа АЛЕНТАВН				
47	Анна Гарас	6	$ 23,000	3 АДД	28
48	С. Івасечко	1	5,000		11
147	І. Гуцайлюк	2	2,000		24
	Разом	9	$ 30,000	3 АДД	
	Округа БАЛТИМОР				
34	Марія Адерсон	1	$ 1,000		10
55	А. Ціздин	1	500		10
337	Е. Притула	3	3,000		13
	Разом	5	$ 4,500		
	Округа БОФФАЛО				
127	Марія Гаравус	3	$ 6,000		10
360	І. Гаврилюк	2	1,000		27
	Разом	5	$ 7,000		
	Округа БОСТОН				
238	Анна Ремік	2	$ 2,000		9
	Округа ЧИКАГО				
22	Олена Олек	2	$ 3,000		15
33	Софія Оріх	3	6,000		13
51	М. Ольшанський	1	2,000		12
106	А. Іванюк	7	18,000	2 АДД	22
107	В. Ванжула	1	1,000		8
125	Глорія Пащин	2	10,000	2 АДД	10
131	Л. Боднар	3	7,000	1 АДД	15
379	М. Семків	5	2,500		29
395	Стефанія Лісович	1	5,000		13
452	Марія Сцебело	2	6,000	1 АДД	7
472	Стефанія Кочій	1	1,000		4
	Разом	29	$ 61,500	6 АДД	
	Округа КЛІВЛЕНД				
112	Марія Капраль	1	$ 1,000		
240	М. Кігічак	6	24,000	3 АДД	56
251	В. Ліщук	2	6,000	1 АДД	5
334	Стефанія Боганек	1	5,000		3
336	Г. Кисіль	1	5,000	1 АДД	
	В. Шмагло	3	3,000		29
346	С. Глоговський	3	5,000		13
364	В. Владика	1	1,000		
	Ольга Бик	2	2,000		15
	Разом	20	$ 53,000	5 АДД	
	Округа ДІТРОЙТ				
20	Р. Куропась	2	$ 5,000		
	Є. Репета	1	4,000		6
75	Б. Верещинський	3	13,000		6
94	Р. Татарський	22	105,000	10 АДД	59
146	Г. Корбяк	1	2,000		
	Є. Репета	1	1,000		10
174	А. Слюсарчук	1	5,000		21
506	Є. Репета	1	1,000		1
	Разом	32	$ 136,000	10 АДД	
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ				
25	Квітка Стецюк	2	$ 10,000	2 АДД	33
171	С. Расн	1	5,000	1 АДД	8
270	С. Островський	1	1,000		4
	Разом	4	$ 16,000	3 АДД	
	Округа МІННЕАПОЛІС				
345	М. Каркоць	3	$ 9,000		10
385	Я. Карп'як	3	11,000	1 АДД	12
	Разом	6	$ 20,000	1 АДД	
	Округа МОНТРЕАЛЬ (Канада)				
448	М. Перейма	2	$ 10,000	2 АДД	10
492	Марія Юзик	3	3,000		7
	Разом	5	$ 13,000	2 АДД	
	Округа НЮАРК				
37	Ольга Осередчук	1	$ 1,000		14
76	М. Демчук	1	1,000		15
172	С. Гавриш	1	1,000		9
219	Марія Юров	1	9,000		1
371	Ю. Баранюк	2	2,000		13
	Разом	6	$ 14,000		
	Округа НЮ ЙОРК				
5	М. Хоманчук	1	$ 1,000		18
6	А. Вовк	2	10,000		6
8	Христина Шашкевич	1	1,000		7
88	В. Квас	4	17,000	3 АДД	18
130	Ю. Юркiв	1	1,000		5
194	Е. Манацький	2	1,500		7
204	В. Палідвор	1	5,000	1 АДД	15
327	А. Копистянський	4	12,000	2 АДД	15
455	Софія Соколишин	4	4,000		15
	Разом	20	$ 52,500	6 АДД	
	Округа НЮ ГЕЙВЕН				
59	Т. Сливинський	4	$ 4,000		16
101	Марія Віліцінскас	3	7,000		
	М. Снігурович	1	5,000	1 АДД	7
253	В. Фіцик	1	1,000		3
350	Т. Фінів	3	20,000	1 АДД	10
370	М. Снігурович	1	500		3
387	В. Олійник	1	20,000		17
414	І. Телюк	3	3,000		
	М. Снігурович	1	1,000		17
	Разом	18	$ 61,500	2 АДД	
	Округа НІЯГАРА (Канада)				
416	Катерина Онуфрик	2	$ 6,000	1 АДД	27
458	В. Дідюк	3	15,000	3 АДД	17
	Разом	5	$ 21,000	4 АДД	
	Округа ПАССЕЙК				
42	П. Головачук	4	$ 7,500		19
182	Ю. Клименко	1	2,000		8
	Разом	5	$ 9,500		
	Округа ПЕРТ АМБОЙ				
353	В. Оріховський	1	$ 1,000		8
372	О. Ярема	4	13,000	1 АДД	13
	Разом	5	$ 14,000	1 АДД	
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ				
32	М. Хомин	2	$ 4,000		44
83	С. Гавриш	1	5,000	1 АДД	
	А. Кушнір	1	1,000		
	І. Одежинський	1	2,000		32
116	С. Шилькевич	1	500		2
128	М. Глова	1	1,000		5
153	І. Скіра	1	1,000		43
156	М. Новак	2	6,000	1 АДД	5
216	І. Одежинський	2	2,000		24
239	М. Ковальчук	1	1,500		2
261	П. Аркотин	2	7,500	1 АДД	4
268	Е. Барилка	2	3,000		7
331	О. Романик	1	1,000		3
347	Катерина Гордон	1	500		7
388	С. Шевченко	1	1,000		3
430	І. Книгницький	1	1,000		10
	Разом	21	$ 37,500	3 АДД	
	Округа ПІТСБУРГ				
53	К. Сачко	1	$ 1,000		11
56	П. Когут	3	3,000		14
63	М. Турко	1	2,000		7
96	В. Гуменецький	1	3,000		7
120	В. Рефт	1	1,000		8
161	А. Джула	2	2,000		15
276	С. Іваницький	1	1,000		8
481	М. Сивий	1	1,000		6
	Разом	11	$ 14,000		
	Округа РОЧЕСТЕР				
217	Т. Кубарич	3	$ 3,000		20
343	В. Оріховський	2	6,000	1 АДД	2
	Разом	5	$ 9,000	1 АДД	
	Округа СКРЕНТОН				
21	В. Галич	1	$ 1,000		2
409	Жанет Болянд	1	500		6
	Разом	2	$ 1,500		
	Округа ШАМОКИН				
1	Д. Нанківел	1	$ 1,000		2
7	Олена Словік	1	3,000		2
90	О. Сидор	1	1,000		6
242	О. Чабан	1	1,000		6
305	М. Гентош	6	6,000		26
	Разом	10	$ 12,000		
	Округа СИРАКЮЗИ - ЮТИКА				
58	Марія Ковалевська	2	$ 3,000		3
121	К. Кобіто	13	13,000		47
317	М. Велич	3	3,000		5
484	В. Запаранюк	3	3,000		12
	Разом	21	$ 22,000		
	Округа ТОРОНТО (Канада)				
49	В. Дідюк	3	$ 4,000		3
407	В. Дідюк	2	10,000	1 АДД	24
415	В. Дідюк	3	11,500	1 АДД	11
432	В. Зорич	2	6,000		16
442	О. Бережницький	1	1,000		10
456	В. Лавринів	1	1,000		7
460	В. Дідюк	2	15,000	1 АДД	5
469	К. Чорномаз	2	2,000		4
478	В. Остапяк	1	1,000		8
	Разом	17	$ 51,500	3 АДД	
	Округа ТРОЙ				
13	П. Шевчук	1	$ 4,000		13
57	М. Савків	6	10,000	1 АДД	22
	Разом	7	$ 14,000	1 АДД	
	Округа ВІЛКС БЕРІ				
29	Ольга Малищак	1	$ 5,000		5
236	М. Скерпон	1	2,000		2
	Разом	2	$ 7,000		
	Округа ВІННІПЕГ (Захід Канади)				
445	І. Геврик	9	$ 13,000	1 АДД	16
497	М. Наконечний	1	1,000		1
502	Д. Марцінюк	1	5,000		2
505	П. Волощук	2	2,000		19
	Разом	13	$ 21,000	1 АДД	
	Округа ВУНСАКЕТ				
177	І. Лаба	1	$ 10,000		4
206	Л. Гардінг	1	5,000		1
	Разом	2	$ 15,000		
	Округа ЯНГСТАВН				
230	П. Ліщак	4	$ 17,000	2 АДД	13
348	Марія Макар	1	5,000	1 АДД	2
	Разом	5	$ 22,000	3 АДД	
	Округа ЦЕНТРАЛЬНА				
355	С. Гасяк	4	$ 5,000		6
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ				
257	П. Сильчак	1	$ 1,000		7

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У СЕРПНІ 1973 Р.

П. Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано чл. у серпні	Разом у 1973 р.	На суму	АДД
	Область С. ГАВРИША					
1	Філядельфія, Па.	37	21	266	$ 594,500	34
2	Нюарк, Н. Дж.	22	6	92	272,500	21
3	Алентавн, Па.	12	9	78	214,500	18
4	Шамокин, Па.	21	10	74	108,000	4
5	Балтимор, Мд.	9	5	66	150,000	8
6	Перт Амбой, Н. Дж.	12	5	65	174,500	18
7	Джерзі Сиbuilt, Н. Дж.	11	4	61	101,000	6
8	Пассейк, Н. Дж.	7	5	32	55,500	
9	Скрентон, Па.	9	2	20	22,000	
10	Вилкис Бери, Па.	9	2	15	27,500	1
	Разом:	149	69	769	$ 1,720,000	110
	Область Є. РЕПЕТИ					
1	Чикаго, Ілл.	34	29	227	$ 552,000	43
2	Клівленд, Огайо	20	20	197	655,500	69
3	Детройт, Мич.	20	32	161	597,500	65
4	Янгставн, Огайо	9	5	24	66,500	8
	Разом:	85	86	609	$ 1,871,500	185
	Область В. ОРІХОВСЬКОГО					
1	Ню Йорк, Н. Й.	35	20	185	$ 417,000	34
2	Трой, Н. Й.	7	7	101	138,500	4
3	Сиракюзи-Ютика, Н.Й.	13	21	90	112,500	1
4	Рочестер, Н. Й.	9	5	78	127,500	9
5	Боффало, Н. Й.	10	5	40	99,000	11
	Разом:	74	58	494	$ 894,500	59
	Область М. СНІГУРОВИЧА					
1	Ню Гейвен, Конн.	19	18	129	$ 277,000	13
2	Бостон, Масс.	5	2	35	65,000	8
3	Вунсакет, Р. Ай.	7	2	12	34,000	2
	Разом:	31	22	176	$ 376,000	23
	Область В. ДІДЮКА (Східня Канада)					
1	Торонто, Онт.	25	17	149	$ 410,000	33
2	Ніягара, Онт.	9	5	84	211,500	22
3	Монтреаль, Квібек	9	5	61	151,500	12
	Разом:	43	27	294	$ 773,000	67
	Захід Канади	22	13	52	$ 124,500	11
	ОКРУГИ в ЗСА (без обласних організаторів)					
1	Піттсбург, Па.	19	11	82	$ 132,500	7
2	Міннеаполіс, Мінн.	7	6	24	94,500	4
3	Центральна	6	4	14	23,500	1
4	Ст. Луїси, Мо.	7	—	8	11,000	
	Разом:	39	21	128	$ 261,500	12
	Необ'єднані Відділи	20	1	34	$ 75,500	10

НАЙКРАЩІ ОКРУГИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ЗДОБУЛИ ПО КІНЕЦЬ СЕРПНЯ 1973 Р. 25 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Округа (осідок)	придбано до 31 серпня чл.
1	Філядельфія, Па.	266
2	Чикаго, Ілл.	227
3	Клівленд, Огайо	197
4	Ню Йорк, Н. Й.	185
5	Детройт, Мич.	161
6	Торонто, Онт.	149
7	Ню Гейвен, Конн.	129
8	Трой, Н. Й.	101
9	Нюарк, Н. Дж.	92
10	Сиракюзи-Ютика, Н. Й.	90
11	Ніягара, Онт.	84
12	Піттсбург, Па.	82
13	Алентавн, Па.	78
13	Рочестер, Н. Й.	78
15	Балтимор, Мд.	66
16	Перт Амбой, Н. Дж.	65
17	Джерзі Ситі, Н. Дж.	61
17	Монтреаль, Квібек	61
19	Захід Канади	52
20	Боффало, Н. Й.	40
21	Бостон, Масс.	35
22	Пассейк, Н. Дж.	32

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ СЕРПНЯ 1973 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Число Відд.	Місцевість	Кількість членів
1	94	Гамтрамк, Мич.	59
2	240	Клівленд, Огайо	56
3	191	Трой, Н. Й.	50
4	121	Ром, Н. Й.	47
5	32	Філядельфія, Па.	44
6	153	Філядельфія, Па.	43
7	25	Джерзі Ситі, Н. Дж.	33
8	83	Філядельфія, Па.	32
9	427	Ст. Кетринс, Онт.	30
10	336	Клівленд, Огайо	29
10	379	Чикаго, Ілл.	29
12	47	Ветлегем, Па.	28
13	360	Боффало, Н. Й.	27
13	416	Гамільтон, Онт.	27
15	277	Гартфорд, Конн.	26
15	305	Магони Ситі, Па.	26
17	147	Алентавн, Па.	24
17	216	Філядельфія, Па.	24
17	407	Торонто, Онт.	24
20	57	Коговз, Н. Й.	22
20	106	Чикаго, Ілл.	22
20	221	Чикаго, Ілл.	22
23	174	Детройт, Мич.	21
24	200	Озон Парк, Н. Й.	20
24	217	Рочестер, Н. Й.	20
24	320	Балтимор, Мд.	20
27	42	Пассейк, Н. Дж.	19
27	505	Канора, Саск.	19
29	5	Асторія, Н. Й.	18
29	88	Кергонксон, Н. Й.	18
29	155	Перт Амбой, Н.Дж	18
32	233	Лорейн, Огайо	17
32	387	Вилимантик, Конн.	17
32	414	Ню Гейвен, Конн.	17
32	458	Гамільтон, Онт.	17
36	59	Бриджпорт, Конн.	16
36	432	Торонто, Онт.	16
38	22	Чикаго, Ілл.	15
38	76	Нюарк, Н. Дж.	15
38	131	Чикаго, Ілл.	15
38	161	Ембридж, Па.	15
38	204	Ню Йорк, Н. Й.	15
38	327	Гемпстед, Н. Й.	15
38	364	Клівленд, Огайо	15
38	455	Ню Йорк, Н. Й.	15
46	37	Елізабет, Н. Дж.	14
46	56	Вілінг, Вест Вірджінія	14
46	235	Росфорд, Мич.	14
46	418	Торонто, Онт.	14
46	489	Ню Йорк, Н. Й.	14
51	13	Вотервліт, Н. Й.	13
51	33	Чикаго, Ілл.	13
51	230	Янгставн, Огайо	13
51	316	Рочестер, Н. Й.	13
51	337	Балтимор, Мд.	13
51	346	Клівленд, Огайо	13
51	371	Нюарк, Н. Дж.	13
51	372	Плейнфілд, Н.Дж.	13
51	374	Бостон, Масс.	13
51	395	Палатайн, Ілл.	13
61	14	Нюарк, Н. Дж.	12
61	51	Чикаго, Ілл.	12
61	78	Майнерсвил, Па.	12
61	133	Нюарк, Н. Дж.	12
61	254	Ню Врітан, Конн.	12
61	292	Детройт, Мич.	12
61	385	Міннеаполіс, Мінн.	12
61	408	Торонто, Онт.	12
61	465	Лашин, Квібек	12
61	473	Монтреаль, Квібек	12
61	484	Ютика, Н. Й.	12
72	48	Рідінг, Па.	11
72	53	Піттсбург, Па.	11
72	79	Лос Анджелес, Каліф.	11
72	110	Детройт, Мич.	11
72	115	Кентон, Огайо	11
72	307	Бостон, Масс.	11
72	328	Клівленд, Огайо	11
72	367	Рочестер, Н. Й.	11
72	415	Чатам, Онт.	11
72	434	Монтреаль, Квібек	11
82	34	Річмонд, Вірджінія	10
82	55	Куртіс Бей, Мд.	10
82	125	Чикаго, Ілл.	10
82	146	Детройт, Мич.	10
82	245	Трентон, Н. Дж.	10
82	271	Елмайра, Н. Й.	10
82	345	Міннеаполіс, Мінн.	10
82	350	Стемфорд, Конн.	10
82	411	Торонто, Онт.	10
82	430	Філядельфія, Па.	10
82	442	Торонто, Онт.	10
93	445	Вінніпег, Манн.	10

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ СЕРПНЯ 1973 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Організатор	Число Відд.	Здобув чл.
1	Р. Татарський	94	54
2	Р. Колодій	191	50
3	М. Кігічак	240	48
4	К. Кобіто	121	47
5	М. Хомин	32	34
6	Квітка Стецюк	25	32
7	М. Семків,	379	29
8	П. Дяків	427	28
9	Анна Гарас	47	26
10	М. Гентош	305	26
11	М. Савків	57	22
12	І. Гаврилюк	360	22
13	А. Слюсарчук	174	21
14	І. Пригода	200	21
15	Катерина Онуфрик	416	21
16	Т. Кубарич	217	20
16	В. Дейчаківський	233	20
16	І. Малко	320	20
19	П. Головачук	42	19
19	Т. Шпікула	221	19
19	П. Волощук	505	19
22	А. Іванюк	106	18
22	М. Фединишин	155	18
24	М. Хоманчук	5	17
24	В. Квас	88	17
24	Р. Кисіль	336	17
27	В. Шаран	407	16
27	І. Телюк	414	16
27	І. Геврик	445	16
30	Олена Олек	22	15
30	А. Джула	161	15
32	П. Когут	56	14
32	Д. Пиш	458	14
32	М. Шпетко	489	14
35	П. Шевчук	13	13
35	М. Демчук	76	13
35	П. Ліщак	230	13
35	В. Гавриляк	316	13
35	А. Копистянський	327	13
35	О. Ярема	372	13
41	М. Отрок	14	12
41	М. Ольшанський	51	12
41	І. Петрунцьо	78	12
41	А. Кушнір	83	12
41	І. Ганич	147	12
41	І. Гуцайлюк	147	12
41	В. Палідвор	204	12
41	П. Федик	292	12
41	С. Глоговський	346	12
41	Я. Карп'як	385	12
41	Текля Мороз	465	12
41	Віра Баніт	473	12
53	С. Івасечко	48	11
53	К. Сачко	53	11
53	А. Рудник	79	11
53	П. Бабич	115	11
53	Я. Падох	194	11
53	Т. Мельник	277	11
53	Д. Галонзка	307	11
53	В. Попович	367	11
53	В. Олійник	387	11
53	І. Курман	408	11
53	Олександра Дольницька	434	11
64	Софія Оріх	33	10
64	А. Ціздин	55	10
64	Л. Боднар	131	10
64	І. Чопко	271	10
64	Е. Притула	337	10
64	М. Каркоць	345	10
64	Т. Фінів	350	10
64	І. Книгницький	430	10
72	Софія Соколишин	455	10

ЯРОСЛАВ ПАДОХ, гол. секретар

В Детройті помер сл. п. проф. Василь Білинський



Василь Білинський

Сл. п. Василь Білинський народився в селі Криниці біля Стрия в Галичині і там закінчив народну школу. До гімназії учащав в Стрию і закінчив її іспитом зрілости в 1914 році.

На початку Першої світової війни, як вояк австрійської армії, попав в російський полон і якийсь час перебував на Далекому Сході, звідтіля з кількома іншими полоненими українцями утік і через Китай прибув до ЗСА. Короткий час жив в Сан Франсіско, а відтак переїхав до Ню Йорку, де дописував до „Свободи". Про це згадує Іван Світ у своїй статті п. з. „Свобода" і Далекий Схід", надрукованій в Альманахові УНС за 1973 рік на сторінці 161, а на сторінці 163 вміщена групова світлина з участю Василя Білинського.

За словами приятеля І. Світа, С. Демидчука, „Свобода" з датою 12 квітня 1917 р. надрукувала статтю Василя Білинського п. з. „З історії революційного руху в Росії". Перебуваючи на Далекому Сході, В. Білинський писав статті до журналу „Засів", який виходив в Харбіні і підписував їх псевдом В. Яворівський. С. Демидчук в листі до І. Світа висказувався про В. Білинського як про солідного і в полеміці тактовного чоловіка.

Восени 1917 р. В. Білинський разом з приятелем О. Досвітним виїхав в Україну і на Полтавщині зорганізував українські школи. Там арештували його большевики, але він щасливо уникнув розстрілу і вернувся до Галичини. Високі студії закінчив в Краківському університеті, а доповнив їх у Львівському університеті дипломом професора фізики і математики. Учителюючи в учительському семінарі в Дрогобичі, пізнав абсольвентку цього семінара Марію Свищ з Борислава, і 5 лютого 1928 року з нею одружився. Викладав математику і фізику в гімназіях і вчительських семінарях в Дрогобичі, Ярославі, Сяноці, Стрижеві і Міттенвальді.

В році 1949 приїхав з дружиною і двома дітьми до ЗСА і осів в Детройті, де працював фізично і включився в організаційну працю. Був активним членом Метрополітального Відділу УККА (в роках 1963 - 1965 був його протокольним секретарем), Учительської Громади, Т-ва „Рідна Школа", Допомогового Т-ва „Самопоміч", Відділу ОбВУА, Пласт-Прияту, Відділу ОДВУ, Української Мічигенської Ліги, Клюбу Старших Віком і 292-го Відділу УНС. Зокрема цікавився Фондом Катедри Українознавства при Гарвардському університеті і як міг його підтримував. Дочка його і син закінчили тут високі студії і є на добрих становищах.

Проф. В. Білинський був взірцевим чоловіком, батьком і дідунем, відзначався спокійною і лагідною вдачею, багато читав і любив вести дискусії. Ще в четвер, 20 вересня був в доброму гуморі і під час проходу розмовляв із знайомими. Дня 21-го вересня ц. р. над ранком несподівано перестало битися його серце, залишаючи в глибокому смутку дружину Марію, дочку Лідію з чоловіком інж. С. Лазуренком і двома дітьми Олею і Степаном та сина Зенона з дружиною Гертрудою.

Тіло Покійного виставлено в похоронному заведенні А. Градовського, де в суботу і в неділю увечері та в понеділок рано при численній участі родини, знайомих і представників ВідділуОбВУА, з прапором, відправлено панахиди і того ж дня після Заупокійної Служби Божої і панахиди, які відправив в церкві св. Івана Хрестителя о. монс. М. Бохневич в асисті двох священиків, та прощальної промови о. Івана Прокоповича, відбувся похорон на кладовище св. Ядвиги в Дірборн Гайтс. Над могилою Покійного від Метрополітального Відділу УККА промовляв його голова інж. Б. Петріна. Після похорону відбулися в Українській Мічиґенській Лізі поминки, на яких у промовах теплим словом згадували Покійного: від Відділу ОбВУА — автор цього некрологу, від Т-ва „Самопоміч" — дир. М. Мушинський, від Учительської Громади — проф. П. Гайда і від ОДВУ — інж. Я. Варивода.

Франц Липецький

Юрко Овечко знову серед перших

Закінчивши народну школу в 1968 р., 12-літній Юрко Овечко був єдиним хлопцем серед усіх 60-ти випускників, що удостоївся спеціяльного відзначення міською Радою Гантінгтон Парку, в Каліфорнії. Минулого року його відзначено медалею всеамериканської організації „Завтрішні науковці й інженери" за його працю в галузі сателітної телеметрії. А в вересні цього року опубліковано в пресі результати Всеамериканської Стипендійної Комісії після минулорічного крайового екзамену - конкурсу з головних предметів шкільної науки студентів гайскулів, в якому щорічно бере участь 1-2 мільйони молодих людей з передостаннього року навчання в середніх школах.

Як повідомляє колорадський щоденник „Денвер Пост" (19-го вересня 1973), з усієї Америки вибрано 15.000 з найкращими успіхами семи - фіналістів, з них 170 осіб із стейту Колорадо, а серед них і тепер 17-літній Юрко Овечко — єдиний із його школи в Грилі, Колорадо.

Метою цього екзамену-конкурсу є виявити найздібніших студентів гайскулів та кандидатів до коледжів і університетів, яким надасться всіляка допомога в їхніх дальших студіях. Результати екзамену розсилаються до всіх зацікавлених вищих учбових закладів у країні.

Юрко Овечко вже 9 років є членом Українського Народного Союзу, володіє, як і всі в його родині, рідною мовою його батька — українською, і матері — німецькою (яка, до речі, теж вільно володіє українською мовою), вже третій квартал одночасно бере курси математики в університеті, пляпуючи на час закінчення гайскулу предбати 22 університетські кредити. Сферою його найбільшої зацікавлености є астрофізика і математика.

Н. П.

МІЖНАРОДНА НАРАДА ЕНЕРГЕТИКІВ НА УКРАЇНІ

У Хмельницькому відбулися однотижневі наради тимчасової робочої групи Комісії Ради Европейської Взаємодопомоги (РЕВ) в справах електротехнічної промисловости. У нарадах взяли участь спеціялісти Болгарії, Угорщини, Східньої Німеччини, Польщі, Румунії, СССР та Чехо-Словаччини. Учасники мали за завдання розглянути і погодити, як повідомив РАТАУ, „узагальнені прогнози розвитку виробництва основного і допоміжного електроенергетичного обладнання, включаючи установки для атомних станцій". Крім того на нараді розглянуто „пропозиції щодо спеціялізації і кооперування виробництва, стандартизації електротехнічних виробів на 1976-1980 роки". Наради тривали до 10 жовтня.

„Правда" про „соціялістичну інтеграцію та плянування" у 1976-1999 рр.

Москва. — Газета „Правда" з 5 жовтня опублікувала на цю тему статтю докторів економічних наук А. Алексеєва і Ю. Ширяєва, які поставили собі за завдання продискутувати деякі важливіші принципи економічної інтеграції СССР та сателітів у системі т.зв. Ради Европейської Взаємодопомоги (РЕВ). У своїх міркуваннях обидва автори виходять з вислідів наради партійних лідерів соціялістичного бльоку, що відбулися в червні цього року на Криму.

За словами авторів, „серед актуальних проблем сучасного етапу розвитку соціялістичної дружности одне з важливіших місць належить перетворенню в життя Комплексної програми економічної інтеграції країн РЕВ, розрахованій на ступневу реалізацію в період до 1985-1990 років". На основі поданих інформацій можна зробити висновок, що йдеться про далекосяглу і ґрунтовну перебудову економіки захоплених комуністами країн за принципом спеціялізації виробництва. До найважливіших проблем, перед якими стоять країни-члени РЕВ, автори зачисляють „скріплення паливно-сировинної бази країн РЕВ, шукання шляхів переборення дефіциту на відтинку ряду сирівців і пального". Перший етап реалізації довгореченцевих плянів на 1976-1990 роки припаде на роки 1976-1980, протягом яких має бути завершена перебудова економіки окремих країн. В роках 1985-1990 має бути завершена реалізація всіх цих заходів та підприємств, що їх передбачає Комплексна програма економічної інтеграції совєтського бльоку. Згадані автори твердять, що „до кінця обговорюваного періоду відбудеться якісна зміна нинішньої економічної бази дружества, суттєва зміна його позиції у світовому господарстві. За самою обережною оцінкою, вже в 1985 році на території країн РЕВ буде створено наново виробничий апарат, який у два-три рази перевищуватиме своєю спроможністю нинішній". Інтеграція охоплюватиме всі ділянки економіки, технології, науки і науково-технологічної політики, виробничих плянів тощо.

Остання воля бл. п. Анни Джаваґи

Багато разів українська преса писала заклики та пояснення нашим старшим людям, головно самітним та бездітним супружжям, щоб своєчасно робили тестамент, бо інакше по їхній смерті ціле майно забирає держава чи стейти, а знайомі та приятелі мають ще клопіт, як похоронити приятеля зовсім без грошей, або за 250 дол., признаних на кошти похорону...

Причина того в першій мірі несвідомість, а часто страх, що коли людина зробить тестамент, то скоро помре, або що заощаджені гроші не вистачать на видатки до смерти і тому краще цю справу відложити на пізніше, коли вже буде запізно...

Інакше поступила бл. п. Анна Джаваґа, хоча не мала ані високої, ані середньої освіти, бо закінчила лише сільську школу в східній Україні, (в початках XX століття) де жила аж до другої світової війни враз із мужем бл. п. Миколою Джаваґою, який походив з Калущини. Він із українською армією перейшов за Збруч і там одружився, важко працюючи на різних роботах аж до Другої світової війни, а тоді подався враз з родиною на захід та через Німеччину приїхав у 1949 р. до Філядельфії в ЗСА.

Тут обидвоє важко працювали; він по різних фабриках, останньо на нічній праці при чищенні бюр, а вона останніх кільканадцять років при виснажливій, вогкій праці у м'ясній фабриці. Бл. п. Анна і Микола Джаваґи були взірцевими парохіянами церкви св. Покрови, (вона постійно співала у церковному хорі), передплачували українську пресу та щедрими датками піддержували різні українські організації.

Бл. п. Микола Джаваґа не раз згадував, що мусить зробити заповіт останньої волі, щоб крім забезпечення власної родини, залишити частину запрацьованих та заощаджених грошей на різні церковні та народні цілі, а головно на виховання української молоді. Однак, не вспів цього зробити, бо наглo помер 10-го листопада 1971 р., маючи 73 роки, а його дружина Анна ще прожила 2 роки, впала та зломала ногу, хворіла у шпиталі, — однак, виконуючи волю бл. п. мужа постановила зробити тестамент.

У тестаменті, який на її прохання виготовив д-р Микола Ценко, приятель родини, а правно в суді оформив адвокат Данило Максимюк, бл. п. Анна Джаваґа, по частинному забезпеченні родини, більшість майна призначила на такі цілі:

— Дитячу енциклопедію, видану Православним Сестрицтвом, 750 дол. — закупити відповідну скількість книжок та розіслати до бібліотек при школах для української дітвори;
— православну церкву св. Покрови, 3.000 дол., з яких 2.000 дол. призначено для суботньої Школи Українознавства;
— православну церкву св. Андрія в Бавнд Бруку — 2.000 дол.;
— Сиротинець Сестер Василіянок (у якому колись мешкав її правнук) для допомоги сиротам — 2.000 долярів;
— молодечі організації, на допомогу дітям на літні табори: ОДУМ — 1.000 дол.; СУМА — 1.000 дол.; Пласт — 1.000 дол.;
— на ФКУ в Гарварді (виконано) — 500 дол.;
— на УНР — 1.000 дол.;
— на ОбВУА — 500 дол.;
— на УККА — 500 дол.;
— на ЗУАДК — 500 дол.;

разом на церковні, суспільно-громадські, молодечі організації — 13.750 дол., крім покриття коштів похорону, шпитальних видатків, збудування пам'ятника на могилі у Бавнд Бруку, решту майна залишила для свого правнука Ерика, якого вихованням та освітою має зайнятись виконавець послідньої волі д-р Мокола Ценко.

Сотки українських громадян вмирає кожного року і деякі залишають навіть велике майно, а коли не залишають останньої волі, то все йде в чужі руки (прикру вістку подала Українська Щадниця у Філядельфії, що за останні 2 роки мусіла виплатити до УССР... понад 30.000 дол., залишених без тестаменту), а коли б хоч кількадесять таких громадян, як Анна і Микола Джаваґи зробили такі „заповіти послідньої волі" то наші організації на чужині могли б продовжувати працю та допомогти соткам нашої молоді зберегти українську ідентичність.

Напевно парохіяне церков, сироти, члени молодечих організацій та загал українського громадянства збережуть вдячну пам'ять про бл. Миколу та Анну Джаваґи з Філядельфії.

Н. Н.

Похорон бл. п. Тамари Процик

У четвер 16-го серпня ц. р. померла Тамара Процик, з дому Юраш, проживши 48 років.

Тамара Процик народилася на Великій Україні, біля Миколаєва. У 1942 р. її вивезли на примусові роботи до Німеччини. По закінченні Другої світової війни в 1945 р. вона вийшла заміж за Івана Процика. Підписавши контракт з копальняним підприємством Руан - Нуранда, Квебек в 1948 р. Іван Процик виїхав до Канади, а небаром сюди переїхала і його дружина.

В неділю 19-го серпня о 8-ій год. вечора в похоронному заведенні, о. Лев Чайка, при численній участі приявних, відправив панахиду. В понеділок 20 серпня тіло Покійної перевезено до церкви, де о. Лев Чайка відправив поминальне Богослуження, а відтак, Покійну супроводила численна автокада авт на місцевий цвинтар. На похорон, окрім місцевих, прибули люди з Торонта, з Кірклєнд-Лейку та з Америки.

В залі УНО відбулася тризна, приготована панями під проводом п-і Деревецької. На поклик о. Лева Чайки переведено збірку на українську пресу, зібравши 55 дол. на: „Гомін України", „Нашу Мету", „Новий Шлях", і „Свободу". Покійна Тамара залишила в смутку мужа Івана, дочку Анну і двох синів Євгена та Володимира.

Родина Покійної Тамари Процик складає сердечну подяку: о. Левові Чайці, родині односельчан з Америки, односельчанам, п-ву Богошам з Торонта, приятелям з Кіркленд - Лейку, знайомим, сусідам і друзям, що в хвилині горя прийшли з підтримкою, розрадою і порадами.

Муж Іван, дочка Анна з чоловіком, сини: Євген та Володимир.

Роман Ракочий, мол., вийшов переможцем тенісового турніру КЛК


Роман Ракочий, мол.

Союзівка, Кергонксон, Н.Й. (З.С.). — Роман Ракочий, мол., 21-річний студент інженерії з Коговз, Н.Й., вийшов переможцем 12-го з черги внутрішнього тенісового турніру Карпатського Лещетарського Клюбу (КЛК), який відбувся в суботу і неділю, 6 і 7-го жовтня, на цій оселі УНСоюзу в рямках традиційної осінньої зустрічі членів КЛК та Нюйоркського Відділу Товариства Українських Інженерів Америки.

Тенісовий турнір КЛК проходив в групі чоловіків, за участю 16-ох змагунів, в групі жінок, в якій стартувало 6 змагунок, та в групі „переможених" чоловіків. У фінальній грі чоловіків, Р. Ракочий переміг Юрія Петрикевича вислідом 6:0, 6:1. У півфіналах, Ракочий виелімінував Юрія Карапінку 3:6, 6:1, 6:1, а Петрикевич Романа Купчинського вислідом 7:5, 5:7, 6:4. Своєю перемогою Р. Ракочий вписав вдруге своє прізвище на чашу, уфундованій сеньйором українського тенісу, д-ром Ярославом Рожанковським, який, до речі, брав участь в цьому, як і в попередніх тенісових турнірах на Союзівці. Р. Ракочий здобув вперше чашу д-ра Рожанковського в 1971-му році.

В групі жінок Ірина Магмет перемогла у фінальній грі Дзвінку Ленець вислідом 6:1, 3:6, 6:4. У півфіналах І. Магмет перемогла Христину Карпевич 6:1, 4:6, 6:1, а Дзвінка Ленець Арету Ракочу, 7:6, 4:6, 7:6. В групі „переможених" чоловіків перше місце здобув Юрій Грабець, перемагаючи у фіналі Мирона Магмета 6:2, 6:0.

Чашу д-ра Рожанковського вручила, в його присутності, переможцеві Р. Ракочому Ірина Магмет. Усі фіналісти одержали нагороди та пропам'ятні грамоти КЛК з нагоди 50-річчя цього клюбу від інж. Володимира Гнатківського, голови Ювілейного Комітету КЛК. Турніром проводила комісія в складі: М. Магмет, інж. Роман Ракочий, Ст., та інж. Роман Гавриляк, голова КЛК.

Цим турніром закінчено цикл шістьох тенісових турнірів, які відбулися на Союзівці цього року.

Вечір 64-го Відділу СУА, присвячений Соломії Крушельницької

64-ий Відділ СУА влаштував святочний вечір з нагоди століття народин славетної української оперової й концертової співачки на світову міру Соломії Крушельницької, ювілей якої буде відзначений ЮНЕСКО цього року в цілому світі.

Вечір відбувся дня 29-го вересня ц. р. в Ню Йорку, в новій домівці СУА в присутності коло 60-ти осіб членства і гостей.

Вечір відкрила голова Відділу Марія Даниш, а проводила нам культурно-освітня референтка Христина Навроцька. Вона й прочитала в неприсутності перешкодженої пяністки й музиколога Дарії Караневич доповідь її авторства про Соломію Крушельницьку. У доповіді Дарія Караневич накреслила твердий життьовий шлях і блискучу співацьку кар'єру Соломії Крушельницької, яка завдяки талантові, подивугідній завзятості, наполегливості й праці дійшла до вершин вокального мистецтва, ставши поруч Карузо, Шаляпіна й інших світочів оперового світу, як це зазначив в своїй оцінці директор музичних радіопрограм Ню Йорк Таймс-у Дж. Джелінек. Після закінчення співацької кар'єри С. Крушельницька присвятила свій талант педагогічній діяльності.

Доповідь ілюстровано прозірками з Соломією Крушельницькою в головних ролях у різних операх та відограванням з платівки кількох оперових арій у виконанні співачки.

Марія Савчак відчитала передрукований „Н о в и м Шляхом" з „Літературної країни" спомин з-перед сорока років племінниці С. Крушельницької, малярки Я. Музики про особисту зустріч зі співачкою. Авторка спомину згадує про унікальне й імпозантне враження, яке зробила на неї співачка та культурно-мистецька атмосфера її дому й оточення.

На закінчення культурно-освітня референтка Окружної Ради, Євгенія Тріска прочитала уривок з поеми Д. Павличка п. н. „Концерт у царя", а саме драматичний момент, коли після вислухання виконаних С. Крушельницькою українських пісень цар із жахом зрозумів, що ніякі укази й денаціоналізаційні заходи не всилі вбити української мови.

Після програми господарські референтки 64-го Відділу Люба Раковська й Марія Карпевич вгощали присутніх кавою й солодким.

Марія Барагура
Пресова рефер. 64-го Відд.

Золотий Ювілей у Рочестері

2-го червня ц. р. відбувся Золотий Ювілей, який влаштували діти своїм батькам — Марії і Миколі Якимишиним. У важких, воєнних обставинах доводилось виховувати Марії Миколі Якимишиним шестеро дітей, але вони зуміли впоїти у них релігійні засади, виробити для себе авторитет і виплекати любов. І тому сьогодні їхні діти не забувають їх, відвідуючи їх вже із своїми дітьми, тобто внуками. Від довшого часу діти плянували влаштувати батькам Золотий Ювілей.

І так у суботу 2-го червня ц. р. о 5-ій год. по полудні, відбулась в намірені Ювілятів Служба Божа в супроводі хору під диригентурою інж. Матковського. Під час Богослуження Ювіляти приступили до св. причастя, а при кінці о. Василь Осташ і колишній парох о. Степан Городецький поблагословили Ювілятів і їхні перстені. Прианві відспівали многоліттє.

О 7-ій год. вечора відбувся Бенкет в приявності священників обох церков та з участю понад 150 гостей-парохіян. Молитву провів о. Василь Осташ і всі засіли до трапези. Тостмайстром був Борис Губка, він і відчитував привіти, які наспіли від о. декана С е р е д о в и ч а, о. Г о р о д е ц ь к о г о та від полковника Рена з Німеччини. Проф. Губка й після трапези розважав гостей при звуках оркестри аж до пізньої ночі. Микола Якимишин є членом у Відділі ч. 289, Т-ва Івана Франка у Рочестері.

М. Г.

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

СИМВОЛ ВІРИ. Катехитичні радіопроповіді з Ватикану. Проповідували оо.: Софрон С. Мудрий, Ісидор І. Патрило, Методій В. Вілляк, Михайло М. Ваврик, Йосафат І. Рога — всі п'ять ЧСВВ та о. Мирослав Любачівський і о. Мирослав С. Марусин. Українська духовна бібліотека. Видавництво оо. Василіян, Рим, 1972, Італія, ст. 249.

В 1967 році минало 1900 рр. від мучеництва свв. апостолів Петра й Павла. Папа Павло VI проголосив рік часу (29 червня 1967 - 29 червня 1968) так зв. „роком віри", щоб „спільним усвідомленням спільної віри затіснити духовні і християнські зв'язки між Народом Божим і різними його групами". Українська Секція Ватиканської Радіостанції присвятила цьому рокові віри щотижневі радіопроповіді під час недільних св. Літургій. Проповідували сім священиків, вище згаданих, які виголосили 40 проповідей. Ці проповіді могли слухати й українці за залізною заслоною. До проповідей додано ще й „Сповідь віри", яку виголосив 30 червня Папа Павло VI. Найбільше проповідей виголосили оо.: Мудрий — 14 і Любачівський — 12, інші отці — 14.

Наша ціль — не писати рецензію-критику на зазначену книжку з проповідями про Символ віри. Ми бажаємо тільки поінформувати читачів „Свободи" про цю цікаву книжку. Дехто може сумніватися, чи ця книжка може бути цікава для того читача, який знає напам'ять „Символ віри". А ось побачимо, що так.

Отець С. С. Мудрий пише про „Єдиного Бога Отця, Вседержителя, Творця неба і землі". В цій проповіді читаємо: „Ось наша земля — це одна з сімох плянет нашої соняшної системи. Наша земна куля віддалена від сонця біля 150 мільйонів кілометрів, остання ж плянета, Плютон, віддалена від сонця на шість мільярдів кілометрів. Наша плянетарна система має в діяметрі 12 мільярдів кілометрів, а її обвід сягає 37 мільярдів кілометрів. Обвід земної кулі має 40 тисяч кілометрів. А в нашому сонці можна б помістити 300 тисяч таких куль, як наша земля... Астрономи начислили 100 мільйонів зір, що є сотки разів більші, ніж наше сонце, наприклад звізда Бетенґеза є аж 50 мільйонів разів більша, ніж наше сонце." Проповідник о. Мудрий наводить більше даних з астрономії і вкінці цитує славного Нютона, який написав: „Найблискучішим зв'язком, що небесні тіла держить у зв'язку і гармонії та порядку може бути тільки мудрість і сила Найвищого Бога. Він рядить усім не як якась неособова сила, але як наймудріший пан того всього" (ст. 33-34).

Отець М. С. Марусин проповідував про це місце в „Символі віри": „Очікую воскресіння мертвих І життя будучого віку". Ми наведемо з цієї проповіді те місце, яке напевно з цікавістю прочитають всі ті, які читають той відділ у „Свободі", що зветься „Про нові видання". Ось воно:

„Має воскреснути те саме тіло, що його ми тут мали за нашого життя на землі. Воскресне мимо того, що по смерті нашій перейшло в ті первні, з яких було сотворене. Справедливість Божа вимагає того, щоб те саме тіло, яке тут на землі терпіло тяжкі недостатки, по воскресінні зазнало радости й щастя"... Воскресне не тільки тіло наше, але й все, що приносить йому славу, красу й велич, поверне з ним. Каже, отже, блаженний Отець Церкви, св. Августин: ‚Всі встануть у повноті краси, в літах, в яких тіло їх мало найвищу точку розвою. Те, що опоганює тіло... і всі недомагання, що походять від хворіб, чи наслідків первородного гріха, зникнуть. Не буде тоді ні горбатих, ні кривих, ні сліпих, ні глухих, ні паралітиків. Бо Христос поправить те все, що первородний гріх, а радше кара за нього знищила й перешкодила досконалому розвоєві. Кожний із нас дістане таке тіло, що зможе гордитися ним, не буде мусіти більше ховатись і встидатися, як тут на землі. Буде все так, як було на заранні сотворення, коли ‚побачив Бог усе, що створив: і воно було дуже добре" (Бут. I, 31)" (ст. 231).

Третю проповідь в цій книзі написав о. І. І. Патрило. Він зачав її так:

„Вірю в одного Бога, Творця неба й землі та всього видимого й невидимого" — так кожного дня, словами, чи тільки серцем, ісповідує не тільки 600 мільйонів католиків по всьому світі, не тільки понад мільярд всіх християн, але в основі, в суті речі, майже весь людський рід, хоч і різних зрештою віровизнань, різних культур, рас та різних ступенів освіти".

Ми кількома уривками старали поінформувати читачів „Свободи" про цю книжку, зміст якої за допомогою Ватиканського радіо відомий і в Україні.

ПОЛІТИЧНЕ ЗАПАМОРОЧЕННЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

підіймати повстання анархістів в Італії, в Еспанії і Франції і теж у Росії, З цієї причини між Бакуніним і Марксом виникла гостра ворожнеча, котра завершилася виключенням анархіста Бакуніна і його прихильників із Соціялістичного Інтернаціоналу р. 1872.

Діяльність анархістів у царській Росії і після революції 1917 р. описано в книзі американського автора Аврич, Ди Анайхістс (1965). У своїй книзі Аврич згадує теж Нестора Махна. Легенда про „ідейного анархіста" Махна поширилася так далеко, що його спомини „Украинская Революция", в 3-х книгах, „под редакцией т. Волина" (Париж, 1937 р.) видано недавно в перекладі на французьку мову.

Як поводяться на суді учасники групи Б а а дер-Майнгоф та адвокати, їхні оборонці? Це просто глум, зневага супроти законів і звичаїв демократичної держави. Наприклад, підсудний Поле заявив на питання предсідника суду, щоб подав відомості про себе:

„Моє ім'я — людина, я маю багато батьків і матерів, багато братів і сестер, мені є більше як 10 тисяч років... Я знаю, ми переможемо і плянета Земля буде належати нам усім". Підсудні з „фракції Червоної Армії" ображають суддів непристойними словами. Їхні адвокати, однодумці підсудних, заявляють словом і на письмі, що вони не визнають права установ Німецької Федеративної Республіки чинити суд і карати членів групи Баадер - Майнгоф. Три адвокати - оборонці підсудного Поле подали судові заяву - протест, в якому написано: „Яке право має цей суд, окрім державної влади, що стоїть за ним, окрім монополії сили, щоб засудити обжалуваного? Яке право має суд, щоб судити чоловіка за його боротьбу проти існуючого устрою панування, коли цей устрій — це система клясового панування і поневолення" і т. д. Мовляв, боротьба проти несправедливого устрою „може бути ведена теж і незаконними засобами, якщо легальний шлях не веде до цілі".

Це пишуть люди, що живуть у вільній республіці і мають право агітувати за свої „визвольні ідеї" живим словом, в пресі і т. д.

Само собою, „ф р а к ц і'я Червоної Армії" не сміє носа поткнути в країни комуністичні, де система клясового панування має вигляд однопартійної тиранії. Але це не турбує запаморочених нібито „революційними фразами". Тому деколи бере сумнів, чи по правді називають людину „гомо сапієнс" (мудра людина). Більш прикладна була б — „гомо імітанс" (людина наслідуюча, переймаюча).

ПРО КОНКУРС СУЖА В ЛМКЛЮБІ

Ню Йорк. — Цієї п'ятниці, 12-го жовтня, старанням СУЖА і Літературно-Мистецького Клюбу, відбудеться в домівці Клюбу Вечір, присвячений роздачі нагород першого Журналістичного конкурсу Спілки Українських Журналістів Америки. Голова жюрі, д-р Григор Лужницький, скаже коротке слово про всі труднощі й перипетії, пов'язані з влаштуванням такого конкурсу. Своїми думками й коментарями про конкурс поділяться із слухачами такі нагороджені журналісти: д-р Юрій Старосольський, д-р Роман Рахманний, інж. Богдан Попович. Вечором проводитиме п-ні Ольга Кузьмович, секретар СУЖА. Початок — год. 8-а вечора.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

КАТЕРИНА ВОЗЬНА, членка УНС Відд. 358 в Клівленд, Огайо, померла 30-го липня 1973 р. на 76 р. ж. Нар. в Збаражі, Україна. Полишила в смутку мужа Дан і сина Честера. Похорон відбувся на цвинтарі Бруклин Гтс в Пармі, Огайо.
Вічна Їй Пам'ять!
Мирослава Футей, секр.

АНАСТАЗІЯ КАРИЧАК — членка УНС Відд. 171 Т-ва ім. Лесі Українки в Джерсі Ситі, Н. Дж., померла 25-го вересня 1973 р. на 77 р. Нар. в Рогатині, Україна і стала членкою УНС в 1936 р. Полишила в смутку доньку Марію, синів: Івана Йосифа і Волтера. Похорон відбувся 29 вересня ц. р. на цвинтарі Holy Name, Jersey City, N.J.
Вічна Їй Пам'ять!
Стелла Рась, секр.

АННА КУЗИК, членка УНС Відд. 436 Т-ва ім. Митр. А. Шептицького в Кітченер, Онт., Канада, померла 15-го червня 1973 р. на 74 р. ж. Стала членкою УНС в 1959 році. Полишила в смутку сина Івана. Похорон відбувся на цвинтарі Mt. Hope, Kitchener, Ont., Canada.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

Вступайте в члени УНСоюзу!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 14-го ЖОВТНЯ 1973 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя 76 Відд. о год. 1-ій по пол. в Укр. Кат. Школі при Санфорд і Айві вул. Тел. секретаря ч. 375-7850. Проситься прибути і вирівняти залеглі вкладки. — В. Боярський, предс., М. Демчук, секр., Т. Клебан, касир.

Розшуки

СТЕПАН РОШАК
артист, колись жив в Берхтесгадені, Німеччина в р. 1949-51 — прошу зголоситись до:
B. Morylak
429 W. Roscoe
Chicago, Ill. 60657
Tel.: (312) 327-2997

Розшуки: Отець Вітенко, д-р Дебера Ільницький, Маньовські, Шульський, Пасемко, Багрій, Кос, Носік, Ірка Яблонська, Кізюк, Опадон.
Пишіть:
Лідія Маньовська Podollak
63 W. State Street
Albion, Pa. 16401

ТАРЗАН, Ч. 7009. Каану не рестерігає свого батька



Батьку, не дай себе обманути цьому лихому знахареві... Ти є провідником нашого племени, проте він наказує нашим воїнам вбити Тарзана!

Ти власними очима можеш бачити наслідки лікування білих людей...

Кожний, хто пішов до села Тарзана, став здоровим і сильним, — Що доброго зробив для нашого села цей зрадник?

Тарзан є нашим приятелем!